

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta pedagogická

Diplomová práce

**INSCENOVANÁ HUDEBNÍ FOTOGRAFIE JAKO ZDROJ
(SEBE)POZNÁNÍ - ARTEFILETICKÝ PROJEKT**

Lucie Romová

Studijní obor:

Učitelství pro SŠ, Ps - Vv

Vedoucí práce:

PhDr. Martina Komzáková

Plzeň 2013

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a informačních zdrojů, na základě konzultací s vedoucí diplomové práce.

V Plzni dne: 11. 7. 2013

Podpis:

Poděkování:

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucí své diplomové práce, PhDr. Martině Komzákové, za vytrvalost, podporu, cenné rady a čas, který mně a mé práci věnovala. Dále bych chtěla poděkovat všem účastníkům mého artefietického projektu, bez jejichž ochoty, by nebylo možné projekt realizovat.

Anotace

V této práci se věnuji inscenované hudební fotografii jako zdroji (sebe)poznání. V teoretické části jsou popsány tři základní linie – projekt, artefiletika a volnočasová aktivita jejichž propojením jsem mohla zrealizovat projekt. Jeho hlavní náplní bylo poznání funkcí fotoaparátu a tvorba kompozičně správných fotografií. Tento projekt byl zrealizován v podobě šesti setkání a na základě jeho realizace jsem mohla vyhodnotit, zda je možné inscenovanou hudební fotografii zařadit do výuky, byť jen volnočasové. V poslední kapitole teoretické části se věnuji popisu toho, za jakých podmínek a v jaké podobě by mohl být tento projekt realizován ve školních podmínkách.

Klíčová slova: projekt, artefiletika, volnočasová aktivita, inscenovaná hudební fotografie, ovládání fotoaparátu, kompozice, projekt a školní prostředí

Annotation

I am devoting myself to staged musical photography as source of (self-)cognition in this dissertation. There are three basic lines described in theoretical part - project, artephiletics, free time activity - I could implement project by linking them together. Its main purport was cognition of camera functions and creation of compositionally correct photographs. This project was implemented in form of six meetings and on basis of its realization I could evaluate if it is possible to incorporate staged musical photography to teaching, even to free time teaching. I dedicate last chapter of theoretical part to description of in what conditions and in what form could this project be implemented to school conditions.

Key words: project, artephiletics, free time activity, staged musical photography, camera control, composition, project and school environment

Obsah

1 ÚVOD.....	1
2 TEORETICKÁ ČÁST.....	3
2.1 Projekt.....	4
2.1.1 Projektová metoda.....	6
2.2 Artefiletika.....	6
2.2.1 Námět jako základ pro tvorbu.....	8
2.2.2 Výrazová hra a reflektivní dialog.....	8
2.2.3 Prekoncept a koncept.....	10
2.2.4 Úrovně uměleckého konceptu.....	11
2.3 Volnočasová aktivita.....	14
2.3.1 Specifika volnočasové aktivity.....	16
2.4 Fotografie jako zdroj poznání.....	17
2.4.1 Zúžení tématu.....	19
2.4.2 Funkce fotoaparátu a zdůvodnění.....	20
2.5 Kompozice a zdůvodnění.....	21
2.6 Projekt ve škole.....	23
2.6.1 Fotografie a RVP.....	24
2.6.2 Specifika.....	25
3 EMPIRICKÁ ČÁST - INSCENOVANÁ HUDEBNÍ FOTOGRAFIE JAKO ZDROJ (SEBE)POZNÁNÍ - ARTEFILETICKÝ PROJEKT.....	28
3.1 Příprava projektu.....	28
3.2 Představení projektu.....	29
3.2.1 Obecné cíle projektu.....	30
3.2.2 Organizace projektu.....	31
3.2.3 Hudební žánry.....	32
3.3 Metodologie zpracování dat.....	35
3.3.1 Případová studie.....	35

3.3.2	Akční výzkum.....	37
3.3.3	Popis materiálů k výzkumu.....	37
3.4	Realizace jednotlivých setkání.....	40
3.5	Kazuistika práce.....	51
3.5.1	Kvalitativní hodnocení fotografií účastnice Magdy.....	51
3.6	Obecné zhodnocení projektu.....	60
4	ZÁVĚR.....	63
5	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A ZDROJŮ	66
5.1	Literatura.....	66
5.2	Elektronické zdroje.....	68
6	RESUMÉ	69
7	PŘÍLOHOVÁ ČÁST	70

1 Úvod

Tato diplomová práce vznikla na základě mé bakalářské práce, jejíž název byl Inscenovaná hudební fotografie. Výsledkem práce byl cyklus autorsky stylizovaných fotografií. Znalosti a zkušenosti, získané při realizaci bakalářské práce, jsem ve své práci diplomové chtěla předat dál. Název této práce je tedy Inscenovaná hudební fotografie jako zdroj (sebe)poznání - artefietický projekt. Smyslem tohoto projektu je zjistit, jaké jsou možnosti vzdělávacích aspektů inscenované hudební fotografie.

V teoretické části práce se nejprve zmiňuji o třech důležitých termínech, na jejichž základě je celá má práce postavena. Popisuji, co je to projekt, jak bych typizačně zařadila ten můj a jak probíhalo jeho plánování v souladu s teorií. Další část je věnována artefietice, jejímu obecnému popisu, a možnostem jejího uplatnění a využití pro tvorbu mého projektu. Třetím termínem, o kterém se v teoretické části zmiňuji je volnočasová aktivita, její význam a specifika oproti školnímu vyučování. Tato tři témata jsou v mé práci zaměřena jedním směrem a to k fotografii, jež se stala výchozí pro celý projekt. Fotografie jako zdroji poznání tedy věnuji další z kapitol teoretické části práce. Mimo jiné se zde zmíním o tvorbě učiva a o tématech, která jsem vybrala jako nejvhodnější pro realizaci projektu s cílem dosáhnout lepších výsledků ve fotografické tvorbě účastníků. Po představení a zdůvodnění výběru těchto témat následuje poslední kapitola této teoretické části. Tato kapitola nese název Projekt ve škole a jejím účelem je poukázat na možnosti mého projektu v případě realizace ve školním vyučování. Popisuji zde možnosti zařazení fotografie v závislosti na Rámcovém vzdělávacím programu pro gymnázia a popisuji nejvýraznější specifika školního vyučování.

Další část textu je již věnována praktické části, tedy samotné realizaci mého projektu. V úvodu se zmiňuji o jeho vzniku a změnách oproti původní představě odvíjející se od mé bakalářské práce. Následuje představení konečného projektu a všech jeho náležitostí. V této části se obecně zabývám obsahem a cíli projektu. Mimo to představuji skupinu, která se projektu účastnila, hudební žánry, které se staly inspiračním zdrojem jednotlivých účastníků, mou roli v projektu a také prostředí, ve kterém byl projekt realizován. Další kapitola je zaměřena na metodologii zpracování

dat. Zde píší o způsobu, jakým jsem získávala a vyhodnocovala data potřebná k ověření výsledků práce a ke zhodnocení projektu. Konkrétně zde popisují případovou studii, akční výzkum a materiály, které jsem během realizace projektu pořídila a jejich přínos pro můj projekt. Následuje kapitola, která se zabývá reálným průběhem jednotlivých setkání. Zde se zaměřuji na ty části, které nějakým způsobem ovlivnily tvorbu a znalosti účastníků, a také na cíle, kterých se nám podařilo dosáhnout. Pro lepší představu o výsledcích a vývoji fotografické tvorby účastníků, vkládám do praktické části kazuistiku jedné z účastnic, kde je možné vidět výsledné fotografie, na kterých popisují význam a výsledky jednotlivých úkolů. Závěrečná kapitola je věnována obecnému zhodnocení projektu, kde jsou obsaženy nejdůležitější poznatky vztahující se k výzkumné otázce mého projektu.

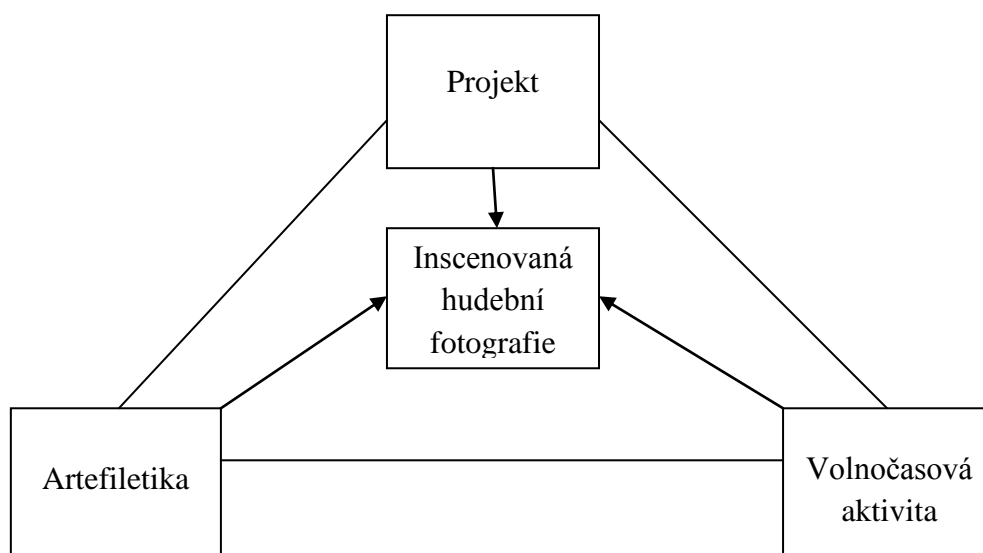
V úplném závěru se zabývám celkovým zhodnocením projektu, co se týče jeho realizace v návaznosti na teorii, díky tomu si zde mohu odpovědět na otázky, zda jde využít fotografii jako způsob (sebe)poznání, jakým způsobem je to možné a do jaké míry.

V dnešní době fotografuje kde kdo, bez ohledu na to, jak výsledné fotografie vypadají. Myslím, že by bylo dobré se nad tímto bezhlavým tvořením nesčetného množství fotografií zamyslet a trochu o fotografování uvažovat. Doufám, že na základě této práce bude možné si uvědomit, jak málo stačí k tomu, aby byla vytvořena dobrá fotografie

2 Teoretická část

V této pasáži se seznámíme s klíčovými pojmy důležitými pro realizaci mé diplomové práce. Ve středu stojí inscenovaná hudební fotografie, jako prostředek pro výchovu a vzdělání. Kolem jsou uspořádána tři základní témata, která spolu souvisejí a vytváří tak pevnou půdu pro tvorbu.

Na tomto schématu je možné vidět, způsob propojení jednotlivých témat, který vede k jednomu společnému cíli.

Prvním z těchto témat je projekt. Tento termín je pro mne stěžejní, jelikož pomocí projektové metody je zrealizována praktická část mé diplomové práce. Projekt v této práci slouží jako jeden z možných prostředků dosažení cíle, jímž je naučit skupinu lidí tvořit kvalitnější inscenované hudební fotografie pomocí obyčejného automatického fotoaparátu.

Jak napovídá název této práce, projekt který jsem realizovala je artefietický. A právě artefietika patří k dalšímu tématu, které mou práci formovalo a ovlivnilo.

V průběhu projektu byly využívány principy artefietiky, díky kterým si účastníci projektu osvojovali znalosti a dovednosti potřebné ke zlepšení svého fotografování.

Třetí téma, na kterém je má práce vystavěna, představuje formu, jakou bude projekt realizován. Výběr této formy ovlivňuje veškeré náležitosti projektu. Můj projekt byl zrealizován jako volnočasová aktivita, což mělo vliv na počet a zájem účastníků, na časové rozvržení projektu, na způsob organizace atd. Přes to, že je tento způsob realizace mimoškolní, cílem je stále předání znalostí a dovedností vedoucí k lepšímu fotografování.

V následujících kapitolách se s jednotlivými tématy lépe seznámíme.

2.1 Projekt

Projekt jako metoda vyučování vstupuje do výuky na základě změn ve výchovných a vzdělávacích koncepcích, které sebou přinesly mnoho inovací, jejichž součástí se stala právě projektová výuka.

Tato diplomová práce je založena na realizaci artefietického projektu. Projekt, jsem zvolila jako realizační metodu mé práce. Ta se sama o sobě stala projektem, který se zabývá možnostmi využití inscenované hudební fotografie ve výuce. Aplikací tohoto projektu v praxi, jsem si mohla ověřit, zda jde zvolené téma ve výuce využít, do jaké míry a co to obnáší.

Při aplikaci projektu v praxi jsem využívala projektovou metodu. O tom, k čemu tato metoda posloužila v mé práci, se zmíním v následujících kapitolách, mimo to se budu zabývat i náležitostmi projektu jako takového

Projekt je ve školním prostředí vnímán jako metoda, která je přínosná pro celkový rozvoj žákovy osobnosti. Jádrem projektu je téma a soubor úkolů, jejichž řešení je nutné realizovat jak teoretickou, tak praktickou činností. Žáci poznávají, získávají a zpracovávají nové zkušenosti a svým způsobem se podílejí na tvorbě obsahu i formy samotného projektu.¹

¹ KRATOCHVÍLOVÁ, J. Teorie a praxe projektové výuky /1. vyd. Brno: 2006, s. 34 – 46

J. Maňák a V. Švec se o projektu vyjadřují takto „*komplexní praktická úloha (problém, téma), spojená se životní realitou, kterou je nutno řešit teoretickou a praktickou činností, která vede k vytvoření adekvátního produktu.*“²

Téma mého projektu je Inscenovaná hudební fotografie jako zdroj (sebe)poznání, cílem je rozvíjet u účastníků teoretické znalosti, které se následně naučí využívat v praxi a tím dosáhnou kvalitnější fotografie. Rozvoj znalostí proběhne na základě šesti tematických celků jako je například obsluha fotoaparátu, kompozice atd. Praktické dovednosti budou rozvíjeny při doplňujících cvičeních v hodině a formou domácích úkolů.

Obecně rozlišujeme mnoho typů projektů, které je možné třídit na základně různých hledisek. Např. podle účelu, délky, místa a prostředí, informačních zdrojů...³

V tomto smyslu je možné mnou realizovaný projekt zařadit podle obecných hledisek jako typ:

Uměle připravený - vzhledem k tomu, že já jsem navrhovatelem jak tématu, tak obsahu projektu

Vedoucí k získání dovednosti - projekt je realizován za účelem, naučit se lépe fotografovat automatickým fotoaparátem

Vázaný – co se týče informačního materiálu, který jsem účastníkům projektu poskytla

Mimořádně dlouhý - za našich podmínek je možné zrealizovat projekt v průběhu šesti týdnů s tím předpokladem, že se sejdeme alespoň jednou do týdne, pokud by byly jiné časové možnosti účastníků, šel by projekt zrealizovat i za týden, v tom případě by šlo o projekt střednědobý

Domácí – projekt byl zrealizovaný jako volnočasová aktivita zcela mimo školní prostředí, nedokázala jsem sehnat vhodné prostředí, a tak byl projekt realizován u mne doma

Společný – do projektu, byla zapojena skupina šesti účastníků

² MAŇÁK, J., ŠVEC, V. Výukové metody. Brno: Paido, 2003, s. 168

³ KRATOCHVÍLOVÁ, J. Teorie a praxe projektové výuky /1.vyd. Brno: 2006, s. 46-48

2.1.1 Projektová metoda

Blízkou souvislost s projektem má projektová metoda. Definice této metody je v pedagogickém slovníku popsána takto.

„Projektová metoda je vyučovací metoda, v níž jsou žáci vedeni k samostatnému zpracování určitých projektů a získávají zkušenosti praktickou činností a experimentováním. Projekty mohou mít formu integrovaných témat, praktických problémů ze životní reality nebo praktické činnosti vedoucí k vytvoření nějakého výrobku, výtvarného, či slovesného produktu.“⁴

Projektová metoda je využita při realizaci mého projektu, jehož forma je postavena jednak na tematickém celku, který je zaměřený na inscenovanou hudební fotografii. Dále je zaměřen na praktické činnosti, jejichž výsledkem je portfolio, na němž lze sledovat pokroky. V průběhu projektu, jsou účastníci vedeni k samostatnému zpracování fotografií, na základě teoretických poznatků, získaných během setkání. Díky této činnosti, získávali praktické zkušenosti pro svou další tvorbu.

Nyní jsme se zabývali projektem, což je první z témat, na kterých je tato diplomová práce postavena. Pro mou práci je však výchozí projekt artefiletický. Považuji tedy za nezbytné, se v následujících kapitolách věnovat druhému, pro tuto práci důležitému tématu a to je artefiletika.

2.2 Artefiletika

Při realizaci mého projektu využívám, některé z cílů a metod artefiletiky. Ta se tedy stává dalším z témat, které je důležité pro mou diplomovou práci. V následujícím textu se budu zabývat artefiletikou a možnostmi jejího uplatnění a využití pro tvorbu mého projektu.

⁴ PRŮCHA, J., WALTEROVÁ, E., MAREŠ, J. Pedagogický slovník /3. vydání Praha: Portál, 2001, s. 184.

Definice artefiletiky mají různou podobu, nejčastěji se však můžeme dočíst, že:

„Artefiletika je reflektivní, tvořivé a zážitkové pojetí vzdělávání a výchovy, které vychází z vizuální kultury nebo jiných expresivních kulturních projevů (dramatických, hudebních, tanečních).“⁵

Expresivní kulturní projevy jsou takové, které slouží k osobitému vyjádření, při tvůrčím zpracování námětu na základě vlastních zkušeností. V průběhu tvorby, vznikají individuální zážitky, ke kterým se zpětně vracíme při reflexi, díky které se nám otevírají různé cesty k poznání.

„Cílem artefiletiky je obohacování kulturního kapitálu žáků, rozvíjení jejich sociálních kompetencí a prevence psycho-sociálních selhávání prostřednictvím uměleckých aktivit reflektovaných v žákovské skupině.“⁶

Z mého pohledu se artefiletika snaží o všestranný rozvoj žáka, v podobě předávání teoretických znalostí a praktických dovedností. Na druhou stranu působí jako prevence před nežádoucími vlivy na psychiku člověka.

Realizací mého projektu jsem se především pokoušela obohatit kulturní kapitál účastníků (žáků) volnočasové aktivity. Tímto obohacováním je myšlený rozvoj fotografických znalostí, vědomostí a dovedností, na základě umělecké aktivity v podobě fotografické tvorby a její následnou reflexi.

Díky vzájemné spolupráci všech účastníků při tvorbě a reflexi vzniká artefiletické dílo, jehož základem je námět, o kterém si řekneme trochu víc v následujícím textu.⁷

⁵ Rvp. [online], [citováno 29. 6. 2013]. Dostupné na internetu:

<http://wiki.rvp.cz/Knihovna/1.Pedagogick%c3%bd_lexikon/A/Artefiletika?highlight=artefiletika>

⁶ Artefiletika. [online], [citováno 30. 6. 2013]. Dostupné na internetu: <<http://artefiletika.kvk.zcu.cz/>>

⁷ SLAVÍK, J., WAWROSZ, P. Umění zážitku, zážitek umění: teorie a praxe artefiletiky - 2. díl Praha: Univerzita Karlova, 2004, s. 285

2.2.1 Námět jako základ pro tvorbu

Aby mohlo vzniknout nějaké artefiletické dílo, je k tomu zapotřebí mít na začátku něco, od čeho se bude dílo vyvíjet a tím je námět, o kterém se v krátkosti zmíním v této kapitole.

Na námětu je postavena vnitřní struktura díla a odvíjí se od něj učební úlohy. Slouží jako východisko pro vyjadřování, rozpracování a poznávání konceptů žáků. Může se stát motivem pro tvorbu díla. Nemusí však být vždy předem daný, můžeme ho získat na základě rozboru a interpretace již hotového díla.⁸

Východiskem pro tvorbu mého projektu byl předem zvolený námět, jímž se stala inscenovaná hudební fotografie. Od fotografie se pak odvíjela témata jednotlivých setkání, způsoby a výsledky tvorby, o nichž se zmíním v kapitole 3.2.

2.2.2 Výrazová hra a reflektivní dialog

Ve chvíli, kdy účastníci díla rozumí učební úloze a přijmou námět za svůj, mohou rozehrát výrazovou hru a následně dospět k reflektivnímu dialogu.⁹ Obecnému významu těchto pojmů se budu věnovat v této kapitole a v jejích podkapitolách se o nich zmíním detailněji.

Artefiletika pracuje se dvěma hlavními formami činnosti. První z nich je výrazová hra, vnímaná jako výtvarná tvorba, nebo výtvarné vnímání, jejím cílem je vyvolat u žáků umělecký zážitek. Druhou činností je reflektivní dialog, vedoucí k interpretaci vzniklých uměleckých zážitků. Prostřednictvím reflektivního dialogu se k těmto zážitkům vracíme, hledáme v nich poznání a vkládáme je do širších kulturních kontextů.¹⁰

⁸ SLAVÍK, J., WAWROSZ, P. Umění zážitku, zážitek umění: teorie a praxe artefiletiky - 2. díl Praha: Univerzita Karlova, 2004, s. 289

⁹ SLAVÍK, J. Umění zážitku, zážitek umění: teorie a praxe artefiletiky-1.díl. Praha: Univerzita Karlova, 2001, s. 223

¹⁰ Artefiletika. [online], [citováno 30. 6. 2013]. Dostupné na internetu:

<<http://artefiletika.kvk.zcu.cz/clanky/8-teorie-artefiletiky/122-mlade-pojeti-vytvarne-vychovy-v-ceske-republice-artefiletika>>

SLAVÍK, J., WAWROSZ, P. Umění zážitku, zážitek umění: teorie a praxe artefiletiky - 2. díl Praha: Univerzita Karlova, 2004, s. 212-213

V mém projektu se také pohybujeme v rovině výrazové hry a reflektivního dialogu. Do výrazové hry vstupujeme převážně při realizaci domácích úkolů, kdy se snažíme různými způsoby zakomponovat hudbu do fotografické tvorby. Nad výslednými fotografiemi následně probíhá dialog, jehož cílem je hovořit o způsobech tvorby a o chybách, které na fotografiích jsou. Což nám umožní, se při tvorbě dalších fotografií, těmto chybám vyhnout a docílit tak lepšího fotografického výsledku.

Výrazová hra

Do výrazové hry artefietika zahrnuje všechny umělecké činnosti. Slovo „hra“ je zde míněno jako určitá tvořivá činnost, stávající se východiskem pro učení a poznávání. Tento typ hry umožňuje spojovat osobní zkušenosti člověka s jeho náhledem na širší kulturní souvislosti a díky tomu získáváme poznatky, které v paměti zanechávají hlubší stopu, než poznatky získané mechanickým učením.¹¹

Tvořivá činnost (výrazová hra) při realizaci mého projektu spočívala ve fotografování, během kterého si účastníci zkoušeli různé možnosti tvorby fotografií, odvíjející se od obsluhy fotoaparátu a základních principů kompozice. Tímto způsobem si osvojovali informace získané v průběhu každého setkání. K uvědomování těchto informací byl využit reflektivní dialog, jako druhá z hlavních forem činnosti artefietiky.

V artefietice je tedy výrazová hra vnímaná jako umělecká tvorba, která je prvním významným krokem k poznání. Jako další krok k získání nového poznání slouží reflexe a reflektivní dialog, o kterém se blíže zmíním v následující kapitole.

Reflektivní dialog

Reflektivní dialog následuje po výrazové hře, a jak název napovídá je postavený na reflexi. Zjednodušeně by se dalo říci, že reflexe je způsob, jehož prostřednictvím se můžeme vrátit k tomu, co jsme zažili a blíže se tím zabývat.

¹¹ SLAVÍKOVÁ, V., SLAVÍK, J., ELIÁŠOVÁ, S. Dívej se, tvoř a povídej!: artefietika pro předškoláky a mladší školáky / vyd.1. Praha: 2007, s. 174- 176

J. Slavík popisuje reflexi jako: „zkoumavý návrat k tomu co bylo zažito. Skládá se ze dvou navzájem neoddělitelných složek: (1) ze zpětného pohledu tvořícího a prožívajícího člověka na své vlastní aktivity, postoje a záměry a (2) z porovnání vlastního zážitku se zážitky ostatních lidí v podobné situaci. Úkolem reflexe je prozkoumat původní zážitek a vyložit, co se v něm nachází.“¹²

Stejný úkol měla reflexe i v případě mého projektu. Při společném prohlížení fotografií jsme se vraceli zpět do chvíle, kdy byly fotografie realizovány. Zabývali jsme se tím, jakým způsobem vznikaly, co je jejich hlavním motivem a jak to souvisí se zadáním úkolu. Navíc jsme si konkrétně ukazovali a popisovali prvky, kterých bylo ve fotografiích využito v návaznosti na aktuálně probírané téma.

Prostřednictvím reflektivního dialogu si účastníci lépe utřídili všechny informace, které jim byly v průběhu setkání předány. To, že s nimi pracovali a následně o nich ve vztahu ke své tvorbě dokázali mluvit, bylo důkazem toho, co se prakticky naučili.

Při reflektivním dialogu dochází k průniku individuálních zkušeností žáků a odborných znalostí učitele. Individuální zkušenosti žáků můžeme vnímat jako jejich prekoncepty, jejichž vzájemným představováním je možné vytvořit, společné koncepty. Tyto pojmy a jejich význam si představíme v následující kapitole.

2.2.3 Prekoncept a koncept

Prekoncept můžeme chápat jako jedinečnost každého člověka. Která vzniká na základě jeho dosavadních zkušeností. Tento prekoncept má vliv na to, co konkrétní člověk vnímá a jak tomu rozumí. Ačkoli jsou prekoncepty jedinečné, je možné je do určité míry vyjádřit různými druhy výrazu. Díky tomu můžeme náš prekoncept poskytnout ostatním lidem, kteří ho chápou skrze své vlastní prekoncepty, které jsou srovnatelné s tím naším.¹³

¹² SLAVÍK, J. Umění zážitku, zážitek umění: teorie a praxe artefietiky-1.díl. Praha: Univerzita Karlova, 2001, s. 271

¹³ SLAVÍK, J., WAWROSZ, P. Umění zážitku, zážitek umění: teorie a praxe artefietiky - 2. díl Praha: Univerzita Karlova, 2004, s 144-145

Prekoncepty účastníků mého projektu, vztahující se k fotografii a k hudbě, je možné vidět v jejich úvodních fotografiích. Většinou se jedná o laiky, kteří se způsobem fotografování a jejím uspořádáním nikdy blíže nezabývali. Vše, co na fotografiích je, vzniklo pouze v souvislosti s jejich laickými zkušenostmi, přístupem k fotografii a působením nejrůznějších vlivů (kultura, rodina atd.). Ukázkou těchto fotografií a jejich výkladem, každý nahlas vyjadřoval svůj prekoncept. Jejich představováním docházelo ke vzájemnému obohacování mezi účastníky.

V případě, že jsme se na základě svých prekonceptů na nějakých skutečnostech shodli, získali jsme společný koncept, který J. Slavík popisuje takto:

„Koncept je potenciálně společným identifikačním a výkladovým polem určitého výrazu (výrazového konstrukt) a s ním souvisejících zážitků, na jejichž základě se při dialogu můžeme navzájem setkávat a rozumět si“¹⁴

Při realizaci projektu docházelo k časté shodě při hodnocení fotografií, ve vztahu líbí x nelíbí, v tom proč tomu tak je, se většinou naše prekoncepty opět rozcházely. Nejvýznamnější v tomto ohledu se stala skutečnost, že si účastníci na základě absolvování projektu vytvořili společný koncept pro tvorbu kvalitních fotografií. Jde o jakási ustálená pravidla, která jsou pro všechny stejná. To jakým způsobem tato pravidla přijmou a zda je budou ve svých fotografiích využívat, opět závisí na jejich osobních prekonceptech.

Nyní jsme si řekli co je to prekoncept, koncept a jakým způsobem jsme s těmito pojmy v projektu pracovali. Následující kapitola je zaměřena na složky uměleckého konceptu a jejich charakteristiku.

2.2.4 Úrovně uměleckého konceptu

Obsah této kapitoly je zaměřen na umělecký koncept, V úvodu se zmiňuji o zážitku a jeho složkách, které mají na tvorbu uměleckých konceptů zásadní vliv. Dále popisuji význam uměleckého konceptu a jeho jednotlivé složky.

¹⁴ SLAVÍK, J., WAWROSZ, P. Umění zážitku, zážitek umění: teorie a praxe artefietiky - 2. díl Praha: Univerzita Karlova, 2004, s. 148

Jak lze vyčíst z úvodní definice, jednou z náležitostí artefiletického pojetí výuky je výtvarný zážitek. Ve své knize *Od výrazu k dialogu ve výchově: Artefiletika* (1997) ho J. Slavík popisuje jako: „*vnímaný, prožívaný a zapamatovatelný obsah nějakého úseku života, který pocítujeme jako významový celek, nebo celek který má smysl.*“¹⁵

Tento výtvarný zážitek má čtyři základní složky, významovou, empatickou, prožitkovou a konstruktivní. Pomocí těchto složek, rozlišujeme základní umělecké koncepty, které je možné rozčlenit stejným způsobem jako složky výtvarného zážitku. Umělecké koncepty mohou být v zážitku využity v různé míře, a tak utváří jeho specifický obsah a mají vliv na typ poznání, které na základě zážitku získáváme.¹⁶

Od jednotlivých uměleckých konceptů se odvíjí obsah výuky a druh učiva, což směřuje k dosažení stanovených cílů hodiny. Jinak řečeno, podle toho, co konkrétně chceme u žáků rozvíjet, využíváme jednotlivé umělecké koncepty. Žádný z konceptů není nikdy využíván sám o sobě, všechny se totiž navzájem prolínají a na to je třeba při práci s nimi dbát.

V následujícím textu uvádím jednotlivé složky konceptu a jejich krátkou charakteristiku. Více se zaměřím na ty složky konceptu, jejichž principy byly nejvíce využívány při tvorbě a realizaci mého projektu.

Významová složka

Významová složka zaměřuje ve výtvarném zážitku naši pozornost na to, co je zobrazeno a co lze přímo pojmenovat.

„Jednoduše řečeno, tato rovina odpovídá tomu nejprostšímu roz-poznání zobrazované věci nebo bytosti: toto je dům a tamto je strom.“¹⁷

Významovou složku v mém projektu je možné najít ve fotografiích, na kterých je můžeme rozeznávat a popisovat jednotlivé skutečnosti. To o čem nás fotografický snímek informuje je tedy význam, jímž jsme se zabývali při kontrole úkolů.

¹⁵ SLAVÍK, J. *Od výrazu k dialogu ve výchově: artefiletika* / vyd.1. Praha: 1997, s. 56

¹⁶ SLAVÍK, J., WAWROSZ, P. *Umění zážitku, zážitek umění: teorie a praxe artefiletiky - 2. díl* Praha: Univerzita Karlova, 2004, s. 158-160

¹⁷ SLAVÍK, J. *Umění zážitku, zážitek umění: teorie a praxe artefiletiky-1.díl.* Praha: Univerzita Karlova, 2001, s. 256

Empatická složka

„V empatické složce výtvarného zážitku se uplatňuje schopnost člověka identifikovat se s Druhým jako s autorem výrazu, který nás oslovuje – poznávat ho různými dostupnými způsoby.“¹⁸

Dá se říci, že jde o porozumění, které nám umožňuje vcítit se do díla, umělce, účastníků komunikace atd. a na základě našeho ztotožnění s nimi je lépe poznat.

Tato složka byla využita zejména v jednom z úkolů, kdy se účastníci převlékali za hudební interprety a navzájem se fotografovali. Tak měli možnost vcítit se do hudebníka jako modela pro fotografování a zároveň do fotografa tvořícího v ateliéru.

Prožitková složka

„Prožitková složka výtvarného zážitku soustřeďuje pozornost na osobní niterné stavy a procesy, na vlastní postoje, dojmy a emoce, které doprovázejí fiktivní hru s výtvarným dílem“¹⁹

Jinými slovy jde o jedinečný prožitek každého člověka, v průběhu vlastní tvorby nebo při vnímání děl jiných autorů. Prožitky každého se odvíjí od jeho temperamentu, aktuálního stavu a nálady.

„Výchovné koncepce založené na prožitkové složce jsou zaměřeny na sebe-poznávání prostřednictvím výtvarného výrazu.“²⁰

Název mé práce v sobě také zahrnuje pojem sebepoznání. Na základě tvorby fotografií měli účastníci lépe poznat sami sebe. O prožitkovou složku jsme se opírali především při reflexi a vzájemném popisu a hodnocení fotografií, kdy jsme měli možnost uvědomit si rozdílnost svého prožitku, která v některých případech sloužila i jako inspirace pro další tvorbu. Ale k hlubšímu sebepoznání jsme bohužel nedospěli. K tomu, abychom se

¹⁸ SLAVÍK, J. Umění zážitku, zážitek umění: teorie a praxe artefietiky-1.díl. Praha: Univerzita Karlova, 2001, s. 260

¹⁹ SLAVÍK, J. Umění zážitku, zážitek umění: teorie a praxe artefietiky-1.díl. Praha: Univerzita Karlova, 2001, s. 263

²⁰ SLAVÍK, J. Umění zážitku, zážitek umění: teorie a praxe artefietiky-1.díl. Praha: Univerzita Karlova, 2001, s. 264

mohli prostřednictvím fotografie sebezobrazovat je zapotřebí umět ji vytvořit. Z toho důvodu, jsme se převážně věnovali složce konstruktivní.

Konstruktivní složka

Tato složka se zaměřuje na možné způsoby utváření výtvarné formy. Díky ní poznáváme, jak mají vypadat jednotlivé prvky a jak jsou, nebo jak mají být uspořádány, aby vytvořili konkrétní výtvarné dílo.

„Jinak řečeno, konstruktivní stránka zážitku je všechno to, co vnímáme jako zvláštní variabilitu způsobů vyjádření tam, kde jsme shledali stejný – tj. alespoň relativně identický význam.“²¹

Pro můj projekt bylo poznání v rovině konstruktivní velmi důležité. Pomocí výkladu jsem účastníkům předávala základní informace (funkce a využití přednastavených režimů, kompoziční prvky, pravidla atd.) o tom, jakým způsobem je možné vytvářet kvalitní fotografie. Tyto informace následně aplikovali v praxi a fotografie se pokoušeli tvořit podle nich. Nad vzniklými fotografiemi vždy proběhla diskuse, kdy jsme mohli sledovat způsob, jakým byla fotografie konstruována a posuzovat vhodnost a správnost této konstrukce. Díky tomu mohlo docházet k širšímu a hlubšímu poznání tématu.

Úrovně uměleckého konceptu jsou poslední kapitolou vztahující se k artefietice, tímto bych tedy chtěla uzavřít druhé z témat, o které se má diplomová práce opírat a navázat na téma další, ve které se zabývám způsobem, jakým byl projekt realizován.

2.3 Volnočasová aktivita

Projekt, který jsem zrealizovala, byl pojat jako volnočasová aktivita. Ta se stala třetím tématem a uzavírá tak pomyslný trojúhelník témat, o která se má diplomová práce opírat. Myslím si, že volný čas je důležitou součástí života každého z nás. K tomu,

²¹ SLAVÍK, J. Umění zážitku, zážitek umění: teorie a praxe artefietiky-1.díl. Praha: Univerzita Karlova, 2001, s. 258

jak tento čas, co nejlépe využít nám může pomoci pedagogika volného času. V této kapitole se budu zabývat charakteristikou volnočasové aktivity.

Existuje mnoho autorů a definic, které se zabývají volným časem, například sociolog J. Dumazedier pojal volný čas jako: „*komplex aktivit mimo pracovní, rodinné a společenské závazky, jimiž se jedinec zabývá ze své vůle, aby si buď odpočinul, pobavil nebo svobodně zdokonaloval svou tvůrčí kapacitu*“²²

Kolektiv českých autorů popisuje volný čas takto:

„*Volný čas je doba, která nám zbývá po splnění povinností. Je to doba naší svobodné volby. Zahrnuje činnosti, které vykonáváme dobrovolně, rádi, přináší nám radost a uspokojení.*“²³

Na základě těchto definic lze obecně říci, že volnočasová aktivita je aktivitou zájmovou, jíž se věnujeme ve svém volném čase, na základě svých vnitřních pohnutek. Kterými mohou být nejrůznější potřeby.

Podle potřeb si tak můžeme zvolit volnočasovou aktivitu s různým obsahovým zaměřením. V knize Pedagogika volného času (1999) můžeme najít aktivity zaměřené na odpočinek a rekreaci, sebeobslužné a veřejně prospěšné činnosti a činnosti zájmové, které nás ve vztahu k mému projektu zajímají nejvíce.

„*Zájmové činnosti chápeme jako cílevědomé aktivity zaměřené na uspokojování a rozvíjení individuálních potřeb, zájmů a schopností.*“²⁴

Podle rozdělení, které kniha poskytuje, může být můj projekt zařazen ještě konkrétněji a to do kategorie zájmová činnost pracovní-technická, jejíž význam je v knize popsán takto: „*napomáhá k systematickému zdokonalování manuálních dovedností, obohacování vědomostí o technické poznatky i k aplikaci těchto poznatků v praxi.*“²⁵

V závislosti na těchto definicích lze nazvat můj projekt jako volnočasovou aktivitu, zaměřenou na zájmovou činnost v oblasti pracovní-technického rozvoje. A to z toho důvodu, že účastníkům projektu byly předávány informace zaměřené na

²² HODAŇ, B. Volný čas a jeho současné problémy. Vyd.1. Olomouc: Hanex, 2002, s. 169

²³ HÁJEK, B., HOFBAUER, B., PÁVKOVÁ, J. Pedagogika volného času /Praha: 1999, s. 31

²⁴ HÁJEK, B., HOFBAUER, B., PÁVKOVÁ, J. Pedagogika volného času /Praha: 1999, s. 97

²⁵ HÁJEK, B., HOFBAUER, B., PÁVKOVÁ, J. Pedagogika volného času /Praha: 1999, s. 87-98

elektroniku, konkrétně na fotoaparát, práci s ním a také na kompoziční pravidla fotografie. Následně se tyto informace učili používat v praxi a tím si je osvojovali.

Tímto textem jsem představila obecnou charakteristiku volnočasové aktivity, kterou jsem vztahovala na svůj projekt, následující kapitolu věnuji jejím specifikům, která jsou při realizaci takové aktivity typická.

2.3.1 Specifika volnočasové aktivity

Volnočasovou aktivitu jsem charakterizovala v předchozí kapitole, nyní se zaměřím na její specifika oproti školní výuce a také na to, jak tato specifika ovlivnila můj projekt.

Z definic volného času vyplývá, že pokud se něčemu věnujeme ve volném čase, tak o to máme zájem. Ve své podstatě je možné naši volnočasovou aktivitu nazvat zájmovou činností.

M. Šerák popisuje zájem ve své knize Zájmové vzdělávání dospělých (2009) takto:

„Zájem je druh motivační síly související s celkovým zaměřením osobnosti na hodnotově zvýrazněné objekty, s relativně trvalou snahou zabývat se předměty, nebo činnostmi, které člověka upoutávají po stránce citové nebo poznávací.“²⁶

A právě **zájem** je jeden z největších rozdílů mezi aktivitou volnočasovou a školní výukou. Pro účastnění se volnočasové aktivity je nezbytný osobní zájem účastníků, není tedy zapotřebí téměř žádné vnější motivace. Oproti tomu v typické školní výuce je třeba vzbudit zájem o danou problematiku vhodnou motivací.

Při realizaci mého projektu jsem se motivací zabývala opravdu minimálně, stačilo jen představit obsah setkání. Informace o tom, co se bude dít, dostatečně aktivizovaly již přítomný zájem účastníků.

Další, co je pro volnočasovou aktivitu specifické, je **počet účastníků**. Ten je možné v případně volnočasové aktivity upravit podle aktuální potřeby, například v případě velkého počtu zájemců uspořádat aktivitu pro dvě skupiny zvlášť. Naproti

²⁶ ŠERÁK, M. Zájmové vzdělávání dospělých / Vyd.1. Praha: 2009, s. 49

tomu ve školním prostředí můžeme vytvořit skupinky jen v rámci třídy a jiným způsobem zorganizovat činnosti v hodině, v běžném vyučování není možné pracovat jen s polovinou třídy.

Mého projektu se účastnila skupina pouze šesti lidí a to velmi ovlivnilo jeho další organizaci, především co se týče metod, aktivit a společné komunikace. Díky malému počtu účastníků jsme se při setkáních mohli více věnovat praktické výuce, diskusím nad vzniklými fotografiemi a byla větší možnost věnovat se každému individuálně. Ve škole je minimálně jednou tolik žáků, proto je třeba více se zabývat výukovými formami a celkově hodinu jinak zorganizovat.

Touto kapitolou jsem uzavřela poslední ze tří témat, na jejichž základě je postavený můj projekt obsahově zaměřený na inscenovanou hudební fotografii. V následujících kapitolách se budu věnovat výběru vzdělávacího obsahu projektu v závislosti na tématu fotografie.

2.4 Fotografie jako zdroj poznání

Na začátku teoretické části jsem vytvořila schéma, kde jsou jasně viditelné tři tematické celky, na kterých byla postavena má práce, jde o projekt, artefietiku a volnočasovou aktivitu. Popisu a významu těchto témat pro mou práci jsem věnovala celý předcházející text. Všechna tato témata jsou v mé práci zaměřena jedním směrem a to k fotografii, jež se stala výchozím tématem celého projektu. Tuto kapitolu bych tedy ráda věnovala fotografii jako zdroji poznání.

Jak píše J. Slavík (2004), zdrojem poznání může být jakýkoliv obsah pedagogického díla, kterého si všimneme, vystavíme ho do středu poznání nebo učení a budeme se jím zabývat.²⁷

Z toho vyplývá, že pokud fotografii vhodným způsobem ukotvíme do obsahu pedagogického díla, může bez problémů jako zdroj poznání fungovat.

²⁷ SLAVÍK, J., WAWROSZ, P. Umění zážitku, zážitek umění: teorie a praxe artefietiky - 2. díl Praha: Univerzita Karlova, 2004, s. 136

Nyní tedy záleží na obsahu pedagogického díla, který je nutný si stanovit před tím, než začneme projekt plánovat, abychom si ujasnili, co chceme účastníky naučit. Co všechno patří do tohoto obsahu, popsal J. Slavík ve své knize Umění zážitku, zážitek umění II. (2004).

„Obsah pedagogického díla jsou všechny jeho rozpoznatelné složky, které si účastník může (a) vědomě či nevědomky pamatovat a za příhodných okolností vybavit v myšlenkách a představách (smyslových nebo pohybových), které může (b) ideálně v mysli nebo fyzicky ve skutečnosti přetvářet, nad kterými může (c) uvažovat a jimiž může být (d) ovlivněn ve svém prožívání, myšlení, jednání i ve svých postojích.“²⁸

Konkrétní složky obsahu v případě mého projektu se odvíjely od základních postupů a pravidel vytváření fotografií. Na základě poznání těchto pravidel, se měli účastníci dopracovat k tvorbě kvalitnějších fotografií. Téma fotografie, byť zaměřené pouze na postupy a pravidla tvorby je velmi obsáhlé, není tedy možné zvládnout ho v průběhu šesti setkání. Před tvorbou projektu, bylo tedy třeba zaměřit se pouze na nějakou konkrétní část, kterou je možné v tomto časovém rozmezí zvládnout a která povede k pokroku, co se týče kvality fotografického snímku.

Celkový obsah mého projektu se z části odvíjí od mé bakalářské práce, kde jsem se zabývala inscenovanou hudební fotografií. Diplomovou prací jsem chtěla na toto téma navázat, a tak jsem vytvořila projekt s názvem Inscenovaná hudební fotografie jako zdroj (sebe)poznání, jehož prostřednictvím jsem chtěla zjistit, jaké jsou možnosti takového tématu ve vyučování. A to především v oblasti teoretického a praktického poznávání principů tvorby fotografie a sebepoznávání na základě prožitku z vlastní tvorby.

V této kapitole jsem krátce popsala, co mělo být pedagogickým obsahem projektu a v jakém směru to mělo ovlivnit poznání účastníků. Další kapitola je věnována výběru jednotlivých témat a změnám, které jsem v projektu provedla v závislosti na nejrůznějších okolnostech.

²⁸ SLAVÍK, J., WAWROSZ, P. Umění zážitku, zážitek umění: teorie a praxe artefietiky - 2. díl Praha: Univerzita Karlova, 2004, s. 136

2.4.1 Zúžení tématu

V předchozí kapitole jsem se zmínila o pedagogickém obsahu projektu, který má sloužit jako zdroj poznání, a také o potřebě zúžit téma fotografie, takovým způsobem, aby bylo možné ho během šesti setkání zvládnout a vedlo k určenému cíli. V této kapitole se zabývám úpravami, co se týče témat, ale i celkového zaměření projektu. Tyto úpravy pedagogika souhrnně nazývá didaktickou transformací, J. Slavík tuto transformaci popisuje takto:

„Tvorba a uplatňování učiva – didaktická transformace poznání – je proces výběru, úprav a přetváření různých stránek světa určitého oboru vědy nebo umění do podoby, která je zvladatelná a co možno přitažlivá pro žáky daného věku a za daných pedagogických okolností. Tvorba učiva vychází ze žákovy individuální verze světa, tj. z jeho schopností a potřeb s ohledem na jeho zkušenosti, a postihuje nejdůležitější podstatné stránky kolektivní verze světa v daném oboru vědy nebo umění.“²⁹

Z toho vyplývá, že ve chvíli, kdy si zvolíme obsah učiva, je třeba uvědomit si všechny okolnosti, za kterých budeme učivo žákům předkládat. Musíme brát v úvahu čas, prostředí, počet a předchozí znalosti a zkušenosti žáků s tématem, ale i jejich možnosti (v našem případě technické vybavení) a v neposlední řadě je třeba zohlednit i své znalosti, zkušenosti a možnosti, jako pedagoga. V návaznosti na tyto informace by měl proběhnout výběr, změna a přetvoření tématu, podle aktuální potřeby.

J. Slavík o didaktické analýze také hovoří jako o Tvorbě a uplatňování učiva, čímž didaktickou analýzu rozděluje na dvě části:

(1) „Tvorbou míníme počáteční část transformace, jejímž výsledkem je učivo připravené k použití ve výuce.“

(2) „Uplatňování učiva pak spočívá v aktivním zacházení žáků s učivem v ověřování toho, jak žáci učivo zvládají i jak dobře jim slouží ve škole i v životní praxi.“³⁰

Nás v této kapitole zajímá jen první část transformace a to je tvorba učiva. Uplatňování učiva je možné sledovat v reflektivních bilancích v příloze I., tam je možné

²⁹ SLAVÍK, J., WAWROSZ, P. Umění zážitku, zážitek umění: teorie a praxe artefietiky - 2. díl Praha: Univerzita Karlova, 2004, s. 143.

³⁰ SLAVÍK, J., WAWROSZ, P. Umění zážitku, zážitek umění: teorie a praxe artefietiky - 2. díl Praha: Univerzita Karlova, 2004, s. 140.

vidět, do jaké míry bylo učivo účastníky zvládnuto. Nyní se krátce zaměřím na konkrétní změny, které proběhly na základě transformace učiva.

Po uspořádání všech informací o náležitostech projektu a jeho účastnících bylo třeba v jeho plánování provést několik změn a opatření. Menší změna se týká celkového zaměření projektu. Vzhledem k tomu, že členové skupiny, se kterou jsem pracovala, byly co se týče fotografování začátečníci, nebylo možné, zrealizovat projekt tak, jak bylo původně zamýšleno. Sebepoznání prostřednictvím fotografické tvorby, bylo omezeno a více jsme se zaměřili na poznání teoretických informací o fotografování a jejich praktické využití.

S ohledem na čas, který jsme měli k dispozici, bylo třeba z rozsáhlého tématu fotografie vybrat dílčí téma, které bude v tomto časovém rozsahu zvládnutelné. A v závislosti na fotoaparátu účastníků jsem zavrhl témata zabývající se clonou, expozicí, hloubkou ostrosti atp., a raději jsem se zaměřila na témata, jejichž znalost povede ke kvalitnější fotografii, bez ohledu na fotografický přístroj.

Projekt měl posloužit ke zlepšení fotografických dovedností účastníků, zvolila jsem tedy taková témata, jejichž znalostí je možné vytvořit fotografie o něco kvalitnější, ne však dokonalé. Tato témata a důvody jejich zařazení do projektu jsou popsána v následujících kapitolách.

2.4.2 Funkce fotoaparátu a zdůvodnění

Předchozí kapitolu jsem věnovala důvodům a míře zúžení tématu fotografie pro můj projekt. Nyní se zaměřím na první z témat, které jsem na základě didaktické transformace učiva vybrala pro realizaci projektu, jako nejvhodnější.

Fotoaparát dnes využívá kde kdo, aniž by znal všechny jeho funkce. Myslím, že možnosti a funkce svého fotoaparátu, je to nezákladnější, co je třeba znát a umět používat, než zmáčkneme spoušť. Z toho důvodu jsem jako jedno z témat při tvorbě výukového obsahu zvolila Funkce fotoaparátu - kde je najít a jak s nimi zacházet. Teoretické informace pro výuku jsem čerpala z příruček pro ovládání fotoaparátu. Vzhledem k odlišnostem fotoaparátů v závislosti na značce, jsem využívala příručky téměř od všech účastníků.

Pro kvalitní fotografii je bezesporu důležité umět zacházet se dvěma základními parametry pro nastavení expozice, kterými jsou expoziční čas a clona.³¹

Ne každý však vlastní fotoaparát s možnostmi tohoto nastavení, navíc naučit se tyto parametry nastavovat a používat, by zabralo mnohem delší dobu, než, kterou máme k dispozici. Naštěstí má dnes většina fotoaparátů měření expozice automatické pro běžné snímky, ale i v podobě různých přednastavených režimů. Jejichž použitím fotoaparát nastaví expozici pro různé situace.

J. Mašek ve své knize uvádí, že automatické fotoaparáty mají: „možnost předvolby expoziční dvojice automaticky podle použitého programu (přístroj sám v okamžiku stisknutí spouště nastavuje expozici). Mezi specifické automatické programy patří např. režimy pro snímání: portréty, krajiny, sportovních událostí a pohybu apod.“³²

Mimo tyto přednastavené režimy, jsme se v krátkosti zabývali i zoomem, makro režimem, bleskem a způsoby a možnostmi jejich využití.

Tato kapitola popisuje první důležité téma a důvody jeho zařazení do projektu, obsah té další je věnován druhému tématu, které se stalo hlavní náplní většiny našich setkání, což je kompozice a její pravidla.

2.5 Kompozice a zdůvodnění

Předchozí kapitola obsahovala popis tématu Funkce fotoaparátu a důvod jeho zařazení do projektu, v této kapitole se zaměřím na druhé téma, které jsem využila pro výukový obsah projektu a to je Kompozice fotografie.

„Kompozice neboli česky skladba je souhrn všech opatření, která děláme, aby byl snímek přehledný, výstižný, srozumitelný, působivý, krásný. Nebo - je to soubor prostředků, jak organizovat fotografický obraz ve prospěch vyjádření myšlenky.“³³

³¹ Dífoto. [online], [citováno 2. 7. 2013]. Dostupné na internetu: <<http://www.difoto.cz/clanek.php?cis=8>>

³² MAŠEK, J. Základy tvorby audiovizuálního pořadu a fotografie /1.vyd. Plzeň: 2000, s. 9

³³ NEFF, O. Tajná kniha digitální fotografie. Brno: Mobil Media, 2002, s. 35

Z toho plyne, že do kompozice patří všechny části snímku a jejich uspořádání. Ovládnutím kompozičních pravidel se účastníci projektu naučili tvořit kvalitní fotografie, co se týče vizuálního uspořádání. Pokud nemáme nejkvalitnější fotoaparát, nemůžou naše fotografie zapůsobit např. hloubkou ostrosti, proto je důležité, upoutat pozornost něčím jiným, mně osobně přišla vhodná znalost a zajímavé využití kompozice.

Kompozice je téma také poněkud obsáhlé, bylo tedy náplní pro většinu setkání našeho projektu, kdy jsme se zabývali jednotlivými kompozičními: prvky, pravidly a chybami.

„Kompoziční prvky na snímku (obrazové elementy, z kterých jako z cihel fotograf skládá fotografii) tvoří: Linie a křivky, Tvary a objekty, Světla a stíny (jas), Barva, Textura“³⁴

„Kompozicí se nemyslí nic složitějšího, než poskládání kompozičních prvků na snímek tak, aby celek působil harmonicky. Již slovo "působil" naznačuje, že se jedná o ryze subjektivní záležitost. Přesto se dají vysledovat některá obecněji platná pravidla, která ke splnění tohoto cíle napomohou.“³⁵

Podle knihy Tvůrčí fotografie: praktická ilustrovaná příručka, jsem se zaměřila na tato pravidla: formát fotografie, čtení obrazu, umístění objektů (pravidlo třetin, zlatý řez), a nakonec i stanoviště kamery, jako kreativní způsob tvorby fotografií³⁶

Kompoziční chyby, kterými jsme se zabývali, jsem shromáždila z různých knih a elektronických zdrojů a uspořádala jsem je do této podoby: příliš velký odstup, nedostatečný odstup, sbíhavé linie, přehnaná perspektiva, objekt vystupující ze záběru, špatně vyvážený záběr, nevhodné pozadí.

Tato témata se stala hlavní náplní mého projektu, co se týče teoretického zaměření. Všechny teorií získané informace, jsme samozřejmě procvičovali i prakticky, buďto v průběhu setkání, nebo při tvorbě a hodnocení domácích úkolů. Cílem těchto témat bylo naučit účastníky projektu lépe fotografovat na základě znalostí kompozice,

³⁴ Fotoroman. [online], [citováno 2. 7. 2013]. Dostupné na internetu: <http://www.fotoroman.cz/techniques3/comp2_prvky1.htm>

³⁵ Fotoroman. [online], [citováno 2. 7. 2013]. Dostupné na internetu: <http://www.fotoroman.cz/techniques3/comp5_rules1.htm>

³⁶ VELKOBORSKÝ, P. Tvůrčí fotografie: praktická ilustrovaná příručka /2.vyd. Praha:1997

funkcí svého fotoaparátu a jejich praktickým využitím. Do jaké míry se nám tyto cíle podařilo naplnit, je uvedeno v empirické části práce v kapitole 0.

2.6 Projekt ve škole

Obsah celé mé diplomové práce tvoří artefietický projekt zaměřený na fotografii, realizovaný formou volnočasové aktivity. Pro případ, že by měl být tento projekt zrealizován v běžném školním prostředí, bych chtěla závěrečnou kapitolu práce věnovat školnímu projektu.

Konkrétně se zaměřím na možnosti a specifika realizace mého projektu v prostředí školy. Projekt se pokusím zařadit do výuky podle kritérií rámcového vzdělávacího programu (RVP). Následně porovnáám specifika realizace projektu formou volnočasové aktivity s projektem realizovaným v podobě školního vyučování.

Před tvorbou přípravy pro projekt ve školním prostředí je třeba vybrat si konkrétní typ a ročník školy, ve kterém by bylo reálně možné projekt takového typu realizovat.

S předmětem výtvarná výchova se nejčastěji setkáme na základních školách. Avšak didaktické metody využívané v mém projektu, jsou vzhledem k časté samostatné práci žáků vhodnější, pro vyučování na škole střední. V případě středních škol, se s výtvarnou výchovou setkáváme jen málokdy, většinou jde o školy umělecky zaměřené. V tom případě je výtvarná výchova úplně na jiné úrovni, než kterou se zabývám ve svém volnočasovém projektu. Jako nejvhodnější škola pro realizaci tohoto projektu, je tedy víceleté gymnázium. V nejlepším případě některý z vyšších ročníků.

Pokud budeme chtít tento projekt zařadit do výuky, je třeba vycházet z RVP pro gymnázia, který vymezuje vzdělávací obsah, očekávané výstupy a specifikuje úroveň klíčových kompetencí, kterých by měli žáci na konci vzdělávání dosáhnout.³⁷ Rámcovým vzdělávacím programem a zařazením fotografie do školní výuky se budu zabývat v následující kapitole.

³⁷ AUTORSKÝ KOLEKTIV. Rámcový vzdělávací program. Praha: Výzkumný ústav pedagogický. 2007

2.6.1 Fotografie a RVP

K tomu, aby mohl být projekt zaměřený na fotografii, vhodným způsobem zařazený do školní výuky je třeba brát v úvahu RVP. Jak je možné můj projekt zařadit do výuky podle náležitostí RVP a o jeho obecném významu pro vzdělání, se zmíním v této kapitole.

„Smyslem RVP je stanovit standardní a závaznou úroveň vzdělávání, kterou by měli dosáhnout všichni žáci v úrovni vědomostí, dovedností, postojů a kompetencí.“³⁸

RVP je tedy jakýmsi obecným rámcem, podle kterého je možné tvořit vzdělávací obsah takovým způsobem, abychom jeho prostřednictvím dosáhli stanovené úrovně vzdělání v konkrétním typu školy a v konkrétním ročníku.

Jako nejvhodnější typ školy pro aplikaci mého projekt do výuky jsem zvolila gymnázium. Další text se tedy bude odvíjet od RVP pro gymnázia.

Vzdělávací obsah RVP pro gymnázia je rozdělen do osmi vzdělávacích oblastí, které jsou doplněny takzvanými průřezovými tématy, která se zabývají v současnosti aktuálními tématy.

Projekt Vizuelní styl mé oblíbené hudby se jednoznačně opírá o vzdělávací oblast Umění a kultura, konkrétně o vzdělávací obor výtvarná výchova.

RVP - Příklad učiva z oblasti výtvarné výchovy vztahující se k mému projektu:

- *„vizuálně obrazné znakové systémy z hlediska poznání a komunikace“*
- *„interakce s vizuálně obrazným vyjádřením v roli autora, příjemce, interpreta“*
- *„uplatnění vizuálně obrazného vyjádření v úrovni smyslové, subjektivní a komunikační“³⁹*

Vzhledem k tomu, že výsledným produktem budou fotografie, průřezovým tématem je výchova mediální.

³⁸ ČÁBALOVÁ, D. Pedagogika / Vyd.1. Praha: 2011. s. 74

³⁹ AUTORSKÝ KOLEKTIV. Rámcový vzdělávací program. Praha: Výzkumný ústav pedagogický. 2007, s. 54

RVP - Příklad učiva průřezového tématu mediální výchova vztahující se k mému projektu:

- Vědomostní oblast – „nabízí základní poznatky o médiích samotných a jejich chování, poskytuje postupy pro kritický přístup k mediální produkci“
- Dovednostní oblast – „umožňuje vlastní mediální produkci – jejím přínosem je to, že žáci vlastní prací poznají, za jakých okolností mediální produkce vzniká“⁴⁰

Z části by se tento projekt mohl zařadit i do vzdělávací oblasti informatika a informační a komunikační technologie.

RVP - Příklad učiva z oblasti informační a komunikační technologie vztahující se k mému projektu:

- „digitální svět – digitální technologie a možnosti jejich využití v praxi“⁴¹

Nyní jsme si ukázali, že zařadit projekt o fotografování do běžného vyučování, podle potřeb RVP není problém. Před realizací takového projektu je však zapotřebí vytvořit přípravy na hodiny, ve kterých budou všechny potřebné náležitosti, aby i tam byla splněna kritéria RVP. Aby bylo možné sledovat odlišnosti mezi realizací projektu na gymnáziu a volnočasovou aktivitou, vytvořila jsem přípravy pro oba typy výuky, abych mohla na základě jejich porovnání najít odlišnosti a konkrétně pojmenovat specifika. Těmito specifiky se zabývám v následující kapitole.

2.6.2 Specifika

V případě, že bych chtěla projekt Inscenovaná hudební fotografie jako zdroj (sebe)poznání realizovat ve škole, je třeba si uvědomit rozdíly, které s sebou školní prostředí oproti volnočasové aktivitě přinese. Pro lepší rozeznání těchto rozdílů jsem vytvořila přípravy, které je možné najít na přiloženém CD. V následujícím textu se

⁴⁰ AUTORSKÝ KOLEKTIV. Rámcový vzdělávací program. Praha: Výzkumný ústav pedagogický. 2007, s. 78

⁴¹ AUTORSKÝ KOLEKTIV. Rámcový vzdělávací program. Praha: Výzkumný ústav pedagogický. 2007, s. 64

zaměřím na specifika školního vyučování, která jsem objevila na základě porovnání těchto příprav (porovnání viz.: příloha III).

Při porovnávání jsem objevovala takové rozdílnosti, které přetrvaly v průběhu celého projektu, nebo se vztahovaly pouze na jednotlivá setkání. A stejně tak to bylo i se shodami. Pro odvození specifik školního vyučování, mi postačí pouze rozdíly, které byly nejmarkantnější, a sice ty, co trvali po celou dobu projektu.

Pokud bych realizovala můj projekt ve školním prostředí, bylo by třeba počítat s **větším počtem žáků**, od kterého by se odvíjela **organizace hodiny**, především z hlediska času. Hodnocení, nebo reflexe, by při větším počtu žáků zabrala času mnohem více, proto by bylo třeba zvolit jinou formu realizace těchto činností, nebo některé části hodiny přizpůsobit, a uspořádat do kratších časových úseků, aby byl dostatek času pro důležitější části hodiny.

Dalším specifikem je **zájem**, o kterém jsem se zmiňovala již v kapitole 2.3.1. U volnočasové aktivity vzhledem k zájmu účastníků předpokládáme, že nenastane žádný problém, co se týče nekázně, ve škole s tím příliš počítat nemůžeme. Je tedy třeba vhodným způsobem žáky **motivovat** a zájem o probíranou problematiku v nich vzbudit.

Abychom udrželi pozornost i těch žáků, které tato problematika nezajímá, nebo nechtějí nosit úkoly, změníme přístup v **celkovém hodnocení práce**. Zatímco u volnočasové aktivity proběhlo závěrečné hodnocení pouze formou ústní, ve škole bych toto hodnocení provedla **běžnou klasifikací**, ve které by byl zohledněn individuální pokrok, aktivita, plnění úkolů a kázeň. Když už nic jiného, alespoň toto hodnocení by mohlo působit jako motivace.

Nyní se dostávám k poslednímu a podle mého nejvýznamnějšímu specifiku. Jak už jsme si řekli, tvorba příprav pro školu se opírá o rámcový vzdělávací program. Musíme tedy dbát na vzdělávací obsahy, očekávané výstupy a na klíčové kompetence, které u žáků rozvíjíme. Z toho důvodu bych viděla jako nejvýznamnější specifikum školní výuky **míru povinné edukace**, která je ve škole dána legislativou a vzhledem k RVP je daleko na vyšší úrovni než při volnočasové aktivitě.

Tímto bych chtěla uzavřít teoretickou část práce, kde jsme se seznámili s důležitými tématy, se kterými jsem pracovala ve vztahu k mému projektu. Jejich charakteristika a popsání vzájemných vztahů připravilo vhodnou půdu pro představení a lepší pochopení následující empirické části této diplomové práce.

3 Empirická část - Inscenovaná hudební fotografie jako zdroj (sebe)poznání - artefietický projekt

Obsahem empirické části je popis realizace projektu s názvem Inscenovaná hudební fotografie jako zdroj (sebe)poznání. V úvodu se zmíním o tom, jak projekt vznikl a následně ho představím co se týče cílů, obsahu a organizace. Popíši případovou studii a akční výzkum, jako vhodné metody zpracování dat pro tento projekt. Další část věnuji reálnému průběhu jednotlivých setkání a dosaženým cílům. Pro lepší představu o výsledku práce uvedu kazuistiku jedné z účastnic. Nakonec obecně projekt zhodnotím a popíši důležité poznatky, které mi projekt přinesl.

Tímto jsem v krátkosti představila, co je obsahem empirické části této práce a nyní se můžu začít věnovat první kapitole, jejímž obsahem je popis vzniku tohoto projektu.

3.1 Příprava projektu

V této kapitole se zaměřím na své původní představy a na to, jak jsem se postupně ke konečnému projektu dopracovala.

Ve své bakalářské práci jsem se zabývala inscenovanou hudební fotografií a vytvořila cyklus dvanácti fotografií. Námětem pro každou z nich se stal jeden z dvanácti vybraných hudebních žánrů. Do fotografií jsem žánrově stylizovala dívky a pokusila se je zachytit v pohybu, který by naznačoval rytmus typický pro daný žánr. Díky bakalářské práci jsem si kombinaci fotografie s hudbou velmi oblíbila, a proto se hudbě ve fotografii věnuji i ve své práci diplomové. Nyní se však snažím předávat své zkušenosti s fotografií dál pomocí projektu v podobě volnočasové aktivity.

Připravit projekt ale nebylo vůbec tak snadné, jak se zpočátku zdálo. Měla jsem představu, jak se budeme zabývat hudbou, tím jak ji vnímáme a prožíváme. Naučíme se lépe fotografovat, budeme pomocí fotografie zachycovat, co nám hudba přináší a to se pokusíme přiblížit ostatním. Mé představy byly jedním slovem opravdu rozsáhlé. Vůbec

jsem si neuvědomovala, že kvůli nedostatku času a prostředkům nepůjdou všechny mé myšlenky zrealizovat.

Na začátku pro mne bylo důležité vytvořit si myšlenkovou mapu, abych mohla sjednotit všechny své nápady a porovnat je s realizačními možnostmi. Díky tomu jsem získala jasný náhled na to, co si mohu a nemohu při realizaci projektu dovolit. Na základě této myšlenkové mapy jsem mohla začít řešit, pro koho bude projekt určen, co bude jeho hlavním cílem a obsahem, kolik bude setkání, jak budou dlouhá atp.

Ve výsledku má projekt s mojí bakalářskou prací společné pouze téma, a to je inscenovaná hudební fotografie. Výsledné fotografie a jejich samotná realizace se od těch mých liší hned v několika ohledech. Zkušenosti účastníků, byly na úrovni začátečníků, čemuž odpovídaly i fotoaparáty, které měli k dispozici. Projekt byl navíc omezen šesti setkáními o devadesáti minutách. Bylo tedy nutné zvolit takové téma, díky kterému se účastníci naučí lépe fotografovat i s obyčejným automatickým fotoaparátem.

Projekt, jsem pojmenovala **Vizuální styl mé oblíbené hudby**. Účastníci budou během projektu vytvářet fotografie, které budou vizuálně prezentovat jejich oblíbený hudební žánr. Prostřednictvím tvorby těchto fotografií se účastníci naučí základní dovednosti obsluhy automatického fotoaparátu a základy práce s kompozicí.

V následujícím textu představím již hotový projekt, který se stal konečnou verzí a byl realizován.

3.2 Představení projektu

Tato část práce se věnuje představení samotného projektu, jeho organizaci a obsahu.

Projekt je vystavěn jako rychlokurz pro fotografické začátečníky ve věku od 20 do 30 let. Jednou týdně bude realizováno setkání o devadesáti minutách, celkově jich bude šest. Setkání budou věnována teorii zabývající se obsluhou automatického fotoaparátu a kompozicí fotografie. Do teorie se zařadí různé úkoly na procvičení toho, co je aktuálně probírané. Výsledné fotografie budou realizovány formou domácích úkolů, z důvodu nedostatku času během setkání a možnosti účastníků se nad úkoly více

zamyslet. Při realizaci úkolů budou všichni pracovat na jednom tématu - jak se dají vyfotografovat jednotlivé hudební žánry, ale každý si zvolí takový, který mu je blízký.

Nyní jsem psala o základních organizačních a obsahových věcech projektu, ale aby měl projekt nějaký smysl, je třeba stanovit si obecné cíle, kterým je věnována další kapitola.

3.2.1 Obecné cíle projektu

Smysl projektu tkví především v cílech, které si stanovíme. Je velice důležité, jak jsou tyto cíle nastaveny. To, zda má projekt nějaký smysl, závisí na tom, do jaké míry se podaří předem stanovené cíle naplnit. A právě cíli stanovenými před začátkem projektu se budu zabývat v této kapitole.

Hlavním cílem projektu bylo naučit skupinu lidí lépe zacházet se svým fotoaparátem. Fotoaparátem je v tomto případě myšlen obyčejný malý automat, který už má v dnešní době snad každý. To, že ho vlastníme a používáme při různých příležitostech neznamena, že ho používáme správně. Většina lidí vezme fotoaparát, cvakne a vůbec se nezabývá tím, jak bude výsledná fotografie vypadat. Některé ani nenapadne, že jejich fotoaparát skrývá množství různých funkcí, s jejichž využitím by výsledné fotografie vypadali mnohem lépe. Znat a umět využívat byť jen přednastavené režimy a další funkce svého fotoaparátu je podle mého názoru prvním krokem k lepším fotografiím.

Obyčejným automatickým fotoaparátem sice nedocílíme takové hloubky ostrosti, jak bychom si představovali, ale i tak je možné vytvořit fotografie, které budou kvalitní, vyvážené, správně uspořádané a budou obsahovat minimum rušivých prvků. **Dalším cílem tedy bylo, aby účastníci vylepšili své fotografie na základě poznatků o základních principech kompozice.** Znalost a význam jednotlivých kompozičních prvků nutí fotografa přemýšlet nad tím, jak fotografii uspořádat, co na ní zachytit a co raději odstranit. Proto bylo naším cílem zabývat se kompozicí jako takovou, uvědomit si, co všechno fotografii tvoří, co a jak ji ovlivňuje, kam na fotografii umisťovat objekty, jak je zvýraznit, nebo naopak potlačit, uvědomit si nejčastější chyby, kterých se při fotografování dopouštíme a pokusit se je odstranit nebo alespoň minimalizovat.

Toto jsou dva hlavní cíle projektu, které mají v podstatě **jeden cíl společný a to je naučit účastníky lépe fotografovat.**

Mimo tyto hlavní cíle byly pro projekt stanoveny i cíle vedlejší. Skupina, která se projektu účastnila, byla složena z typických „mladých dospělých“, někteří stále studující, jiní už zařazení do pracovního procesu. Svým způsobem to byli lidé, jako jsem já, stejného věku a s nedostatkem času. Myslím, že tomuto věku není, co se týče volnočasových a zájmových aktivit, věnováno příliš pozornosti. Tito lidé tak nemají příliš možností pěstovat své zájmy, poznávat nové lidi a nějak efektivně využívat volný čas. Ti, co chodí do školy, jsou většinou tak zaneprázdnění, že už nemají chuť se učit něco navíc. Pro ty pracující zas není jednoduché zvyknout si na nový režim, a tak jediným jejich zájmem je sednout si s určitou partou kamarádů a jen tak povídat o všem a o ničem. Proto myslím, že je pořádání takového projektu pro tuto věkovou skupinu vhodné. Mimo to, že se něco nového naučí, získají možnost poznat nové lidi, lidi se stejnými zájmy, ale různými názory a nápady, kterými se mohou navzájem doplňovat a rozvíjet. Volný čas nebudou chápat jako nic nedělání, ale jako prostor pro získání nových informací o něčem, co je zajímavé. Může to být i způsob relaxace a odreagování od problémů všedního dne. Toto by tedy měli být vedlejší cíle mého projektu.

Po seznámení s obecnými cíly projektu se zaměřím na věci organizační.

3.2.2 Organizace projektu

V této části se věnuji představení skupiny, mé roli v projektu, prostředí, ve kterém jsme se setkávali a hudebním žánrům, kterými jsme se zabývali.

Skupina

Velmi důležitou otázkou byla skupina, se kterou budu projekt realizovat. Uvažovala jsem nad různými typy škol, nakonec jsem projekt pojala jako volnočasovou aktivitu, do které zapojím skupinu lidí ve věku od 20 do 30 let. Většinou šlo o mé známé, kteří by se rádi naučili lépe fotografovat, ale nedokážou se k tomu sami donutit. Pomocí tohoto projektu jsem je chtěla odtrhnout od všedních dnů, ukázat jim nové prostředí, seznámit je s novými lidmi a především jim předat nové informace. Zpočátku

se projektu účastnilo sedm členů, pět žen a dva muži. V průběhu projektu jeden člen skupinu opustil z důvodu nedostatku času a nezájmu. Věk členů se pohyboval od 22 do 29 let. Byly to studenti, i pracující, měli různé zájmy, ale všichni se chtěli naučit lépe fotografovat. Ne všichni se navzájem znali, ale stal se z nás dobrý kolektiv. O tom, že byla skupina naladěna na stejnou vlnu, svědčily hudební žánry, které si účastníci vybrali.

3.2.3 Hudební žánry

Charakteristiku a popis jednotlivých hudebních žánrů, jsem sepsala již ve své bakalářské práci. V této kapitole se chci zmínit o těch hudebních žánrech, které si účastníci vybrali, jako inspirační zdroj pro svoji tvorbu. Místo popisu je zde sepsáno, jak každý z účastníků svou vybranou hudbu vnímá a jaký k ní má vztah.

Výběr hudebního žánru jsem zcela nechala na samotných účastnících. Bylo zajímavé, že si vybrali žánry, které si byly hodně blízké. Myslím, že to byl jeden z důvodů, proč skupina výborně fungovala, a všichni členové si rozuměli.

Charakteristika hudebních žánrů v podání účastníků skupiny

Country - *Pokud bych měla ztotožnit country hudbu (včetně jejích příbuzných – trampu a folku) s nějakým lidským citem, bylo by to přátelství, a to z několika důvodů.*

Řekne-li se country, jako první se mi vybaví kovboj s dlouhými vlasy a westernovým kloboukem na hlavě sedící na koni na horizontu při západu slunce. S takovýmto prostředím je podle mého názoru country neodmyslitelně spojeno. Na ranči, kam jezdím, se sice bohužel moc nehraje, ale podle mě to tam patří. Při vzpomínce na tento „můj“ ranč se mi vybaví léto, dětský tábor, táboráky s kytarou, ale především parta přátel, kteří jsou pro mě velice důležití a bez kterých si neumím život představit. To je první důvod mého spojení country hudby s přátelstvím. Druhým důvodem je především to, že folkaři a „country muzikanti“ jsou všeobecně velmi přívětiví, milí, společenší a kamarádštlí. A přesně taková mi přijde country hudba – milá, klidná, nevulgární jako mnohé jiné hudební styly, ničím nesvázaná, přátelská. Působí na mě velmi uklidňujícím dojmem. (Katka 24)

Český rock - Jako můj nejoblíbenější hudební styl jsem si vybral český rock. Tento styl se hraje zejména na zábavách. Při zábavách dobívám energii a urovnávám si myšlenky formou vyčištění (zformátování) harddisku. Pro tento žánr jsou typická kytarová sóla a bubny, celkem jednoduchá muzika, ale super texty. Český rock poslouchám již řadu let, takže si úplně nevybavuji, co mě vedlo k jeho oblíbenosti. Prostě se mi líbí. (Pavel 23)

Ska - Tento hudební styl jsem si vybrala, pro jeho rytmickou stránku. Vždy když ska poslouchám je to pro mě dobití energie a hned se mi zlepši nálada. Myslím si, že pro ska je právě rytmus tou první věcí, čím se odlišuje od ostatních hudebních stylů, další znakem je i volba nástrojů, kde se objevují trubky, klávesy, bicí a kytary a další nástroje, které si jednotlivé skupiny vybírají, aby tento hudební styl podle své chuti zpestřili. A tak i já si podle své chuti vybírám jaká se mi z těchto skáčkových skupin líbí a kterou budu poslouchat. (Zdenka 23)

Rock and Roll - Nemám vyhrazený určitý hudební styl, poslouchám vlastně vše (kromě dechovky) ale na tvorbu fotky jsem si vybrala Rock and Roll. Do toho stylu patří i má oblíbená skupina BRUTUS, chodím na ně s kamarádkami a vždy se perfektně bavíme, ještě když u toho popijeme můj oblíbený mok a to je pivo. (Magda 23)

Bigbít - Nemám hudební sluch a muzice moc nerozumím, takže jsem se rozhodla proto bigbít, je to jednoduchá muzika s většinou hodně jednoduchým textem. Dá se poslouchat z reproduktorů a ještě lépe naživo. Ať na zábavě někde v sokolovně s výčepem, venku na hřišti nebo na festivalu. Mám ráda atmosféru zábav a festivalů a málokdy si něco nechám ujít. Bigbít má jednoduchou melodii, takže se na něj dá snadno tancovat od prvního okamžiku. (Petra 25)

Punk – Punk je skvělá, ostrá muzika, která vše nazývá pravým jménem. Na nic si nehraje. A ti lidé, úžasná společnost upřímných osob, kteří si budují vlastní styl. Od počátku je to hudba, která otevřeně a provokativně sděluje svůj názor na problémy

společnosti a otevírá oči. Od punku neočekávejte žádnou faleš, proto jsem si tento styl hudby a života vybrala. (Eva 22)

Po přečtení těchto popisů jsem byla velmi ráda, že pro účastníky není hudba jen melodie, vycházející z mp3, ale i jedinečný způsob zábavy, relaxace, uvolnění a pro některé dokonce i životní styl. Hudba tedy neodmyslitelně patří do našich životů a myslím si, že je jedinečným zdrojem inspirace pro tvorbu a nejen výtvarnou.

Má role v projektu

V projektu jsem plnila hned několik rolí. Sama jsem ho navrhla, i zrealizovala. Nebylo pro mne vůbec snadné vytvořit strukturu, která by měla nějaký smysl a po které bychom za pouhých šest setkání došli k nějakému cíli. Příprava mi zabrala spoustu času a tak jsem byla opravdu ráda, když měla začít realizace. Ani ta však nebyla úplně jednoduchá. Bylo důležité vše domluvit a zorganizovat, tak aby setkání byla smysluplná, aby dorazili všichni účastníci a aby se opravdu něco naučili. Ve chvíli, kdy byly všechny organizační věci zajištěné, bylo třeba nastavit nějaký režim, který budu já i účastníci dodržovat. Aby bylo vše srozumitelné, na každé naše setkání jsem připravovala prezentaci a teorii, které můžete najít v přílohách na CD. Během jednotlivých setkání jsem plnila funkci vyučujícího, ale i konzultanta a poradce.

Prostředí realizace projektu

Další z věcí, která nebyla snadná zajistit, bylo místo našich setkání, bohužel jsem neobjevila žádný klub, nebo nějaké neutrální, popřípadě školní prostředí, kde bychom se mohli pravidelně scházet. Nejlepší možností tedy bylo realizovat jednotlivá setkání u mě doma. Mělo to samozřejmě své výhody i nevýhody. Doma jsem mohla mít vše připravené, nic jsem nemusela přenášet a vše bylo po ruce. Obavy jsem měla z toho, že takové neformální prostředí negativně ovlivní průběh hodiny, ale po tom, co jsme si jasně stanovili pravidla, neobjevil se žádný problém. Naopak myslím, že účastníkům prostředí vyhovovalo, cítili se příjemně a lépe se spolu sžili.

3.3 Metodologie zpracování dat

Ve chvíli, kdy si stanovíme základní cíle a výzkumné otázky projektu, je třeba zamyslet se nad tím, jakým způsobem, budeme získávat a vyhodnocovat data potřebná k ověřování výsledků práce a ke zhodnocení projektu. Způsobem vyhodnocování a metodami využitými ke sběru dat se budu zabývat v této kapitole. Nejprve uvedu způsoby práce při sběru a vyhodnocování, následně se zmíním o způsobech získávání dat a o materiálech, které jsem díky nim při realizaci projektu získala. Nakonec popíši význam těchto materiálů, pro mne jako realizátorku, pro projekt i pro ty, kteří se ho zúčastnili.

Jelikož bylo třeba získat detailní informace o vývoji fotografických schopností účastníků během realizace projektu, zvolila jsem kvalitativní způsob vyhodnocování nasbíraných dat.

Tento projekt není postaven na výzkumu, ale analýza dat zde funguje na stejném principu jako u kvalitativního výzkumu. Ten je uspořádán různými způsoby, Švaříček, Šed'ová a kol. (2007) je ve své knize nazývají designy, které určují základní podmínky realizace výzkumu.

Můj projekt je založen na dvou designech a to na případové studii a na akčním výzkumu. Tyto designy se navzájem doplňují, k tomu abychom mohli provádět případovou studii je zapotřebí malý vzorek lidí, u kterých zkoumáme jejich vývoj. V případě mého projektu nás zajímá vývoj fotografických dovedností účastníků v průběhu jednotlivých setkání. K tomu, abychom mohli tento vývoj pozorovat, potřebujeme získat množství určitých dat a informací, které získáme pomocí akčního výzkumu. Díky němu realizujeme projekt, při kterém zasahujeme do tvorby účastníků. Výsledky, zpětná vazba a reflexe všech zúčastněných, nám poskytuje spoustu informací, na jejichž základě můžeme pozorovat již zmíněný vývoj a v případě potřeby z projektu odstranit chyby a upravit ho pro další realizaci.

3.3.1 Případová studie

Případová studie je jedním z designů, který poslouží k detailnímu studiu konkrétního případu, v našem případě jde o projekt zrealizovaný formou volnočasové

aktivity, jehož účastníky jsou dospělé osoby. Vzhledem k tomu, že hlavním cílem projektu bylo naučit účastníky lépe fotografovat, můžeme při hodnocení využít metody případové studie. Ta nám umožňuje zjistit, jakých výsledků je možné dosáhnout realizací projektu u jednotlivých účastníků volnočasové aktivity. Švaříček, Šed'ová a kol. (2007) uvádějí několik fází případové studie, které slouží jako univerzální schéma pro plánování výzkumu. V následujícím textu jsou obsaženy jednotlivé fáze aplikované na můj projekt.

1. Určení výzkumného tématu a definování výzkumných otázek

Artefiletický projekt s názvem Inscenovaná hudební fotografie jako zdroj (sebe)poznání, navazuje na mou bakalářskou práci. Zatímco v bakalářské práci jsem se já učila zacházet s fotoaparátem a tvořila fotografie s námětem hudebních žánrů, v diplomové práci jsem chtěla vyzkoušet, jaké jsou výchovně-vzdělávací možnosti a limity daného tématu ve výuce. Což se stalo základní výzkumnou otázkou této práce. Další výzkumné otázky odpovídají cílům jednotlivých setkání. Je vůbec možné, tyto cíle naplnit, a pokud ano do jaké míry?

2. Výběr zkoumaného případu

Původně měl být projekt realizován ve škole. Vzhledem k tomu, že nemám dostatek zkušeností s vedením takového projektu, chtěla jsem si to nejdříve vyzkoušet s menším počtem zúčastněných. Projekt jsem tedy zrealizovala jako volnočasovou aktivitu pro lidi přibližně v mém věku. Z vlastní zkušenosti vím, že neustálé učení, psaní seminárek, ale třeba i úvod do pracovního procesu, často znemožňují lidem v tomto věku věnovat se vlastním zájmům. Proto jsem se zaměřila právě na tento věk a chtěla vyzkoušet, zda tyto lidi dokážu zaktivizovat a pomocí projektu jejich zájem rozvinout.

3. Sběr dat

Pro kontrolu zda se mi daří rozvíjet fotografické znalosti a dovednosti účastníků projektu, jsem pro ně vymyslela písemnou zpětnou vazbu. Součástí některých domácích úkolů bylo i psaní textu, který souvisel s látkou a tak jsem mohla lépe posoudit, jak účastníci látku pochopili. Celkový význam projektu pro účastníky, jsem mohla vyčíst z míry naplnění jejich očekávání. Průběh každého setkání tak jak jsem ho vnímala, jsem

zapisovala do reflexí. O těchto a dalších způsobech sběru dat se blíže zmíním v následující kapitole.

4. *Analýza a interpretace*

Data byla zpracovávána pomocí otevřeného kódování. Provedla jsem analýzu každého setkání a porovnávala ji s původní přípravou. Výsledky jednotlivých setkání jsem porovnávala s cíli, kterých mělo být dosaženo. Následně jsem se zabývala tím, jak se podařilo cíle naplnit, nebo proč se to nepodařilo. V případě nějakého nezdaru bylo třeba navrhnout, jakousi poučenou představu, která by projekt vylepšila pro případ jeho další realizace.

5. *Tvorba výzkumné zprávy*

Shrnutí všech informací, které jsem během výzkumu získala. Výsledky poslouží k zodpovězení výzkumných otázek. Výzkumná správa je v mém případě závěr celé mé práce.

3.3.2 Akční výzkum

Další ze zavedených designů, jehož metody je možné využít pro sběr a vyhodnocení dat při realizaci mého projektu je již zmíněný akční výzkum. V jeho středu stojí reflexe, kterou provádějí všechny zúčastněné osoby, během nebo po nějaké aktivitě (situaci). V případě mého projektu, jde o mne jako učitele a účastníky (žáky) v konkrétních situacích realizovaného projektu.

3.3.3 Popis materiálů k výzkumu a způsob jejich získání během realizace mého projektu

V této kapitole se věnuji materiálům, které jsem během realizace projektu pořídila. Pro jasnější přehled představím všechny mou shromážděné materiály, popíši způsob, jakým byly nasbírány a k čemu mi sloužily. Konkrétní ukázka všech těchto materiálů viz.: přílohy na CD.

Přípravy setkání

Přípravy na jednotlivá setkání, které jsem vytvořila před začátkem realizace projektu, posloužily zejména při porovnávání dosažených cílů s těmi, které jsme měli předem stanovené. Využila jsem je při vyhodnocování výsledků projektu.

Reflexe z jednotlivých setkání

Po každém setkání jsem písemně a podrobně zaznamenávala jeho průběh. Tyto reflexe obsahují informace o tom, co se dělo před setkáním a v jeho průběhu (výklad teorie, praktické aktivity, kontrola, hodnocení a zadání úkolů...) tyto informace mi posloužily k tvorbě reflektivních bilancí.

Reflektivní bilance

Podobně jako u prvotní reflexe šlo o záznam průběhu jednotlivých setkání. Informace jsou zde uspořádány do tabulek. Kde jsem popisovala mou původní představu, realizaci (průběh), poučenou představu, zisk ze setkání, cíle setkání, jejich naplnění, popřípadě nenaplnění a důvody zdaru, či nezdaru v jednotlivých částech hodiny. Tyto reflektivní bilance jsou analýzou zrealizovaného projektu. Poslouží při vyhodnocování jeho výsledků a budou se hodit v případě další realizace projektu, kdy ho díky poučené představě můžeme upravit a vyvarovat se tak původním problémům a chybám.

Průběžný a závěrečný dotazník pro účastníky

Vytvořila jsem dotazník, který jsem dávala účastníkům vyplnit na konci každého setkání. Dotazník měl dvě části. První sloužila mně, jako zpětná vazba na průběh a srozumitelnost hodin. Další část sloužila účastníkům jako reflexe toho, co se na setkání dozvěděli, naučili a co se jim povedlo.

Závěrečný dotazník, sloužil k reflexi a zhodnocení projektu jako celku.

Očekávání účastníků od projektu a jejich naplnění

Očekávání od projektu účastníci sepsali na prvním setkání. Díky tomu jsem se mohla více zaměřit na některé věci, které účastníky nejvíce zajímaly. To, jak byla očekávání účastníků naplněna, sepsali na setkání závěrečném. Získala jsem tak informace o tom, zda se účastníci dozvěděli to, co chtěli a zda pro ně byl projekt přínosný.

Fotografie

Fotografie pořízené v průběhu projektu mají dvojitý význam:

Pro sledování pokroku, v obsluze vlastního fotoaparátu a způsobu samotného fotografování, jsou důležité výsledné fotografie účastníků, které vznikaly postupně, většinou jako výsledek domácích úkolů.

Další fotografie jsou dokumentární. Ty byly pořizovány během některých setkání a posloužily jako ukázka jejich průběhu.

Videozáznam

Videozáznam byl pořízen pouze při čtvrtém setkání a to jako dokumentační materiál, který zachycuje průběh příprav a fotografování v improvizovaném ateliéru.

Audiozáznam

Audiozáznam jsem pořídila pouze při závěrečném setkání, kdy proběhla obsáhlá závěrečná reflexe a diskuse o pokroku účastníků. Tento záznam sloužil pro případ, že by účastníci nezaznamenali všechny své postřehy do písemné reflexe, takhle si ho můžu kdykoliv poslechnout a doplnit co je třeba.

3.4 Realizace jednotlivých setkání

Obsahem této kapitoly je popis jednotlivých setkání. A to především těch částí, které nějakým způsobem ovlivnily tvorbu a znalosti účastníků. Text je uspořádán do podkapitol podle průběhu jednotlivých setkání. V každé z nich jsou uvedeny cíle, kterých mělo být dosaženo. Následuje popis průběhu setkání včetně způsobů a aktivit, jimiž jsme se snažili stanovených cílů dosáhnout. V závěru uvádím, do jaké míry se nám to podařilo, popřípadě nepodařilo. Některé části jsou doplněny textem, který dokresluje průběh a odkazuje na podrobnější popis, v podobě mých reflexí z jednotlivých setkání, které je možné najít na přiloženém CD.

1. Setkání: Seznámení

Cíle: Hlavním cílem tohoto setkání bylo, **předat účastníkům co nejvíce informací** o kurzu. Proč ho realizuji, co se v něm bude odehrávat, jakým způsobem budeme pracovat, scházet se, atp. Dalším cílem je **seznámit** se nejen **s obsahem kurzu**, ale také **mezi sebou** navzájem. Dále bylo důležité **zjistit**, jaké mají účastníci od projektu **očekávání**.

Průběh: V úvodu jsem účastníky seznámila s tím, čím se budeme v tomto setkání zabývat. Tímto způsobem jsem pak zahajovala každé setkání, účastníci tak věděli, co je čeká, měli se tedy na co těšit, což sloužilo jako motivace.

Teoretická část tohoto setkání, měla spíše informační obsah než vzdělávací. Sdělila jsem účastníkům základní informace o projektu a jeho organizaci, také proběhla diskuse, během které jsme se domluvili na organizačních věcech a na všem ostatním, co je zajímavé a co bylo třeba. V ničem nenastal žádný problém, všichni spolupracovali a se stanovenými pravidly souhlasili.

„Zabývali jsme se pravidly našeho kurzu, diskutovali o různých věcech týkajících se toho, kde, kdy a jak se budeme scházet, jak se budou plnit úkoly, kam a kdy je budou posílat, co by si měli na hodiny nosit atd.“ (viz.: 1. Reflexe na CD)

I aktivita v této hodině se týkala seznámení. Nebyli jsme bohužel v plném počtu, tak jsme tuto aktivitu pro ty, co nebyli přítomní, zařadili i na začátku dalšího setkání,

abychom se všichni znali. Úkolem účastníků bylo představit sebe a své hudební žánry, které si za domácí úkol vybrali, jako inspiraci pro svou tvorbu během projektu. Účastníci se nejdříve v krátkosti představili, jméno, zájmy atd. Následně prohlíželi fotografie a hádali, o jaký hudební žánr se jedná a jakému účastníkovi by mohl patřit. Někteří účastníci už se znali, a tak jim to přišlo zbytečné, ale přemluvila jsem je a nakonec byli sami překvapení, kolik toho o sobě nevěděli. Při představování svého hudebního žánru, každý ukázal fotografii, která měla znázorňovat jeho vztah k dané hudbě a myslím, že vyšly obsahově velmi zajímavé fotografie. U některých na první pohled nebyl ani náznak propojení s hudební tematikou a o to víc nás pak zaujalo autorovo vysvětlení.

„Co se týče prvních fotografií, z těch jsem měla opravdu radost. Myslím, že každý zachytil to, jak svou vybranou hudbu vnímá, co prožívá, když ji slyší, proč je mu blízká. Líbilo se mi, jak každý fotografii tvořil po svém, u někoho bylo na první pohled znát, o jakou hudbu se jedná a proč je mu blízká, u jiných to vyšlo najevo až z příběhu, který nám k fotografii pověděli. Nakonec jsme téměř bez problémů odhalili všechny žánry i autory fotografií.“ (viz.: 1. Reflexe na CD)

Vzájemné seznamování a představování žánrů, jsme zvládli podle plánu. Jediným problémem byl jeden z účastníků, který vyrušoval a rozptyloval ostatní. Snažil se dělat legraci, ale narušovalo to průběh setkání. Podle mého názoru chtěl svým chování na sebe upoutat pozornost a narušit mou snahu o formální způsob vedení, což i bez jeho zásahů nebylo nic jednoduchého. Několikrát jsem ho napomenula a doufala, že to bude příště lepší.

Po seznámení účastníky čekalo sepsání jejich očekávání od projektu. Někdo psal dlouho a do detailu vše promýšlel, někomu naopak stačila jen jedna věta. Následovalo zadání úkolu a závěrečné hodnocení. Shrнула jsem setkání a sdělila účastníkům náplň setkání dalšího s tím, co všechno na něj budou potřebovat. Závěrečné hodnocení a reflexe proběhla ústně i na předtištěný papír, zabývali jsme se především organizací a srozumitelností setkání pro účastníky. Jejich reflexe je pro mne důležitá, abych mohla pracovat se svými výstupy podle jejich připomínek a žádostí. Účastníkům poslouží k uvědomění si toho, co se během setkání dozvěděli.

Naplnění cílů: Cíle tohoto setkání se povedlo naplnit. Byly předány všechny informace důležité k realizaci projektu. Ačkoliv se někteří účastníci již znali, i tak o svých známých získali nové informace. Každý účastník sepsal svá očekávání, i tohoto cíle se nám tedy podařilo dosáhnout.

2. Setkání: Náš fotoaparát

Cíle: Toto setkání bylo zacílené na fotoaparáty účastníků. Hlavním cílem bylo účastníky **seznámit s možnostmi jejich fotoaparátu**, především s **přednastavenými režimy**, ale i s **bleskem či zoomem a dokázat je využít v praxi**. Na základě toho bylo důležité pochopit, na jakém principu tyto režimy fungují.

Průběh: Úvod byl opět věnován obsahu setkání.

V teorii jsme se zabývali funkcemi fotoaparátů. Pomocí prezentace, jsme si představili, to nezákladnější a účastníci dostali teorii v tištěné podobě, aby si nemuseli psát poznámky a mohli se tak více věnovat praktickému ovládní fotoaparátu. Při probírání jednotlivých funkcí je na svém fotoaparátu hledali a vždy měli chvíli na to, si jednotlivé režimy vyzkoušet.

„Fotil se pohyb, portréty účastníků, zkoušelo se s bleskem, bez blesku a velice oblíbené bylo makro. Všichni tedy objevili, jaké možnosti jejich fotoaparát skrývá a jak se od sebe jednotlivé fotografie liší.“ (viz.: 2. Reflexe na CD)

Účastníci byli často překvapení a nadšení z toho, co jejich fotoaparát umí, některé funkce je natolik zaujaly, že bylo těžké jejich zkoušení ukončit a pokračovat v teorii. Účastníci v této teoreticko-praktické části získali nové informace o svém fotoaparátu. Objevili některé funkce, o kterých vůbec nevěděli. Získali představu o tom, jak fungují jednotlivé režimy a jak je možné nastavit si fotoaparát podle toho, jak je potřeba. V této i následující části setkání jsem řešila problém s kázní, opět jeden z účastníků vyrušoval, pravděpodobně neměl o teorii ani o fotografování zájem, neustále narušoval výklad svými poznámkami a tak rozptyloval mě i ostatní. Několikrát jsem ho napomenula a na konci setkání jsem si s ním promluvila a domluvili jsme se, že už se nebude projektu účastnit.

V další části setkání jsme společně kontrolovali domácí úkol, kdy každý ukázal a popsal své fotografie. Všichni účastníci měli možnost se ke každé fotografii vyjádřit, co se jim líbí, nebo nelíbí, co by na ní udělali jinak atd. Jelikož, jsem fotografie mohla vidět předem, ke každé jsem měla připravený komentář o tom, co by se na fotografii dalo změnit, aby vypadala lépe. Měla jsem trochu obavy, jak účastníci přijmou kritiku, ale všichni to brali jako cestu k tomu, aby se jejich fotografické dovednosti vylepšili.

„Myslím, že všichni kritiku zvládli a nikdo s tím neměl problém, brali to prostě tak, že se to teprve učí a tohle je jeden ze způsobů jak na to, hledat chyby ve svých fotografiích. Samozřejmě jsme nezůstali jen u kritiky, ale na závěr každé série jsem vybrala jednu fotografii, která se mi líbila nejvíce a zdůvodnila jsem proč.“ (viz.: 2. Reflexe na CD)

Následovala diskuse, zda by účastníci po tom, co se dozvěděli v dnešní hodině, tvořili své fotografie jiným způsobem. Zda by se pokusili využít přednastavené režimy a jestli si myslí, že by díky nim byly jejich fotografie kvalitnější. Odpovědí bylo, že by určitě některé režimy vyzkoušeli, ale nejsou si jistí, že by fotografie vypadali lépe. Což nás dovedlo k domácímu úkolu na další setkání. Tvorba pěti stejných snímků jako na dnešní setkání, ale s využitím přednastavených režimů. Porovnáním těchto dvou úkolů se účastníci příští hodinu mohli přesvědčit, zda je využití přednastavených režimů a ostatních funkcí pro fotografii přínosem.

Nakonec jsem v krátkosti shrnula jednotlivé body setkání. Zhodnocení prací a celého setkání jsem provedla já i jednotliví účastníci. Dále jsem naznačila, jakým tématem se budeme příští hodinu zabývat, a různé detaily důležité pro realizaci dalšího setkání.

Naplnění cílů: Cíle se nám povedlo naplnit. Po tomto setkání je každý z účastníků schopný ve svém fotoaparátu najít a nastavit režim podle toho, co zrovna fotografuje a dokáže odůvodnit proč a za jakým účelem zrovna daný režim využívá.

3. Setkání: Kompozice

Cíle: Cílem bylo **objasnit** účastníkům **pojem kompozice**. Co ji tvoří, ovlivňuje a proč je důležitá. Umět najít a pojmenovat jednotlivé **kompoziční prvky** a dokázat je **využít** pro dobro fotografie.

Průběh: V úvodu jsem účastníky opět seznámila s obsahem setkání, aby věděli, co je čeká.

V první části setkání nás čekala kontrola domácího úkolu. Nové fotografie jsme porovnávali s těmi z předchozího úkolu. Popsali jsme jak, se nám povedlo chyby napravit, jaké režimy jsme u jednotlivých fotografií využili a jak se nám s nimi fotografovalo. Prostřednictvím tohoto úkolu jsem si ověřila, jak jsou účastníci schopní ve svém fotoaparátu najít a nastavit režim podle toho, co zrovna fotografují a zda dokážou odůvodnit, proč daný režim využívají a jaký to bude mít význam. Po prohlédnutí a okomentování fotografií proběhla diskuse, zda jsme pomocí přednastavených režimů a jiných funkcí fotoaparátu dokázali vytvořit kvalitnější fotografie.

„Ne vždy byl druhý pokus vydařenější než první, někdy byly povedené fotografie obě, ale nakonec jsme se shodli na tom, že fotografie na druhý pokus byly lépe nasvícené, zaostřené, uspořádané, prostě ve většině případů povedenější než ty první.“ (viz.: 3. Reflexe na CD)

Teoretická část byla zahájena diskusí o tom, co všechno je důležité uvědomit si před tím, než zmáčkneme spoušť. Řekla jsem pár příkladů a společně jsme pak diskutovali o dalších nápadech účastníků. Teorii jsem doplnila prezentací s ilustračními fotografiemi a textem s teorií, který účastníci dostali, aby si nemuseli dělat poznámky. Díky výkladu se účastníci dozvěděli co je to kompozice a co všechno ji tvoří. Aby dokázali s kompozicí pracovat, výklad byl doplněn o krátké úkoly, během kterých se pokusili fotografovat kompoziční prvky. Při aktivitě se účastníci učili koukat kolem sebe a objevovat kompoziční prvky ještě před tím, než je dostanou do fotografie. Také si prakticky vyzkoušeli to, co slyšeli v teorii.

„Vždy jsem vysvětila jeden kompoziční prvek a hned potom následoval úkol. Např.: Vyfotografujte nějaké linie, které najdete v místnosti... Pokuste se vytvořit fotografii, ve které bude pozitivní a negativní prostor... Vytvořte fotografii se zadním světlem... Vyfotografujte texturu... atd.“ (viz.: 3. Reflexe na CD)

Abychom si dnešní setkání ještě lépe zažili, domácí úkol byl věnován kompozici a kompozičním prvkům. Účastníci měli fotografovat hudební nástroj třikrát jinak. A

k fotografiím sepsat krátký text s popisem jednotlivých kompozičních prvků, které jsou na jejich fotografiích zřetelné a které záměrně využili.

Během závěrečného hodnocení a reflexe si účastníci uspořádali vše, o čem jsme během setkání mluvili. Nejdříve jsme diskutovali společně, následně se každý sám zamyslel nad získanými znalostmi a dovednostmi a sepsal je do připraveného dotazníku.

V závěru setkání jsme se společně domluvili na tom, jak bude probíhat následující setkání. Všichni souhlasili s tím, že ho pojmem netradičně a místo domácího úkolu, budeme fotografovat „typické interprety“ našich hudebních žánrů v improvizovaném ateliéru. Setkání bude sice delší, ale určitě zajímavější. Všichni z toho byli nadšení a hned vymýšleli, koho a jak budou fotografovat.

Setkání bylo příjemné, všichni v klidu poslouchali nebo pracovali a nikdo neměl s ničím problém.

Naplnění cílů: Cíle se převážně naplnit podařilo. Účastníci dokážou vysvětlit pojem kompozice a vědí proč je důležitá. Také zvládnou najít a pojmenovat některé kompoziční prvky. K tomu aby si látku ještě lépe osvojili, by chtělo věnovat se a pracovat s kompozičními prvky o něco déle.

4. Setkání: Kam umístit a odkud fotografovat

Cíle: Naučit účastníky **kam umístit** hlavní objekt, jak a **odkud fotografovat**, aby byla fotografie zajímavá a originální. Vyzkoušet si **práci v improvizovaném ateliéru** a vytvořit inscenovanou fotografii typického hudebníka svého hudebního žánru.

Průběh: V úvodu jsem účastníkům předala informace o tom, jak bude probíhat dnešní setkání a co se bude dít. Čím se budeme zabývat v teorii, kdy budeme kontrolovat domácí úkol, jak dlouho bude setkání trvat.

Vzhledem k časové náročnosti jsme se domluvili, že úkol z předchozího setkání si zkontrolujeme až na konci toho dnešního. Fotografování se nám natolik protáhlo, že jsme museli úkol zkontrolovat až během setkání následujícího.

Teorie nebyla příliš obsáhlá. Pomocí aktivizujících otázek a prezentací s ilustračními fotografiemi jsem účastníky seznámila s tím, jak se fotografie čte, kdy fotografovat na výšku, kdy na šířku. Dále jsem vysvětlila co, je to zlatý řez a jak se s ním zachází. Účastníky nejvíce zaujaly snímky fotografované z neobvyklých úhlů. Nevěřili, že pouhým posunutím fotoaparátu dokážou vytvořit fotografie jako z photoshopu. Některé zásady si mohli účastníci vyzkoušet hned při fotografování v ateliéru, s jinými se pokusí pracovat při plnění dalších úkolů.

Pustili jsme se do fotografování v improvizovaném ateliéru. Účastníci vytvořili dvojice a pomocí účesu, líčení a oblečení se navzájem stylizovali do hudebního interpreta typického pro jejich hudební žánr. Vyzkoušeli si, co obnáší fotografovat inscenované fotografie v ateliéru. Hlavní objekt „model“ zabírali z nadhledu, podhledu a z nejrůznějších úhlů, aby vytvořili zajímavé fotografie. V této části se objevil problém, nesehnala jsem dostatečně velké plátno a světlo taky nebylo dokonalé, účastníci se s tím snažili poprat. Dělali, co mohli, ale i tak se většinou objevil nějaký ten roh, nebo pruh zdi, který fotografii rušil. Diskutovali jsme společně o tom, co s tím. Měli jsme dvě možnosti, sehnat větší plátno a akci zopakovat, nebo fotografie vyretušovat pomocí programu na úpravu fotografií. Ve chvíli, kdy jsem zmínila retušování, všichni nadšeně souhlasili a ihned vymýšleli, co všechno by mohli na fotografiích i na sobě pomocí programu upravovat.

„Fotit znovu, z časového hlediska, nepřipadá v úvahu, proto trochu pozměním obsah našeho projektu a zařadím do něj krátké seznámení s nějakým programem na úpravu fotografií. Někteří účastníci se již na upravování fotek vyptávali, proto se nemusím bát příští setkání trochu pozměnit. Účastníci budou rádi, že se o úpravě fotek něco dozví a zároveň se pokusíme vylepšit, ty ne příliš povedené.“ (viz.: 4. Reflexe na CD)

Čekali jsme, že setkání bude o něco delší, než obvykle, ale některé to opravdu bavilo a v ateliéru strávili víc času, než bylo v plánu a setkání nám tak trvalo něco kolem pěti hodin. Využívala jsem reflexi v akci a závěrečné písemné zhodnocení. Společné zhodnocení celého setkání jsme provedli na začátku následujícího setkání.

Naplnění cílů: Cíle se z větší části podařilo naplnit. Účastníci vědí, kam a proč je vhodné umisťovat hlavní objekt. Dokážou vytvořit zajímavé fotografie pouhou změnou umístění fotoaparátu. Jedinou věcí, která se příliš nepodařila, jsou fotografie z ateliéru. Tento nezdar se pokusíme napravit následující setkání.

5. Setkání: Chyby a jak se jim vyhnout

Cíle: Naučit účastníky **základní zásady**, které by se měli dodržovat **při fotografování**. Umět **najít chyby a vyhnout se jim** dříve, než zmáčkneme spoušť. Pokud už fotografie s chybou vznikla **dokázat ji odstranit, nebo minimalizovat** pomocí programu na úpravu fotografií.

Průběh: Toto setkání opět proběhlo trochu odlišně než ta předchozí, nedostatek času účastníků, mě donutil k rozdělení skupiny, setkání tedy bylo zrealizované dvakrát. Proběhla ale téměř stejně a já jsem díky tomu měla možnost věnovat se každému účastníkovi při práci na počítači.

V úvodu jsem se opět zmínila o obsahu setkání a ujistila jsem se, zda mají všichni v počítači stažený program, který budeme potřebovat k práci, pokud neměli, nainstalovali si ho během teoretické části.

Než jsme se pustili do teorie, čekala nás kontrola úkolu z minulého setkání, což byly tři fotografie hudebního nástroje s využitím kompozičních prvků. Kontrola úkolu posloužila jako opakování a zároveň jako ověření, zda si účastníci osvojili probíranou látku ze třetího setkání. Každý tedy představil svůj nástroj, ukázal a popsal kompoziční prvky, které záměrně využil. Dále sdělil, k čemu slouží a co mají na konkrétní fotografii vyjádřit. Všichni to bez problémů zvládli, jen se často opakovaly stejné prvky.

Dalším úkolem bylo připomenout si předchozí setkání a fotografování v ateliéru. Všichni tedy připomněli hudební žánr, který fotografovali a uvedli důvody své stylizace. Řešili, co se povedlo, nepovedlo a proč a zda díky změně úhlu pohledu vytvořili zajímavé fotografie. Během toho, jsme si prohlédli tři vybrané fotografie vytvořené minulé setkání v ateliéru.

„Úkol v ateliéru všichni hodnotili pozitivně v tom, že si vyzkoušeli různé úhly pohledu na hlavní objekt a mohli si tak uvědomit, jak málo stačí k tomu, aby byla fotografie jedinečná a originální. Úhel pohledu se pro některé stal velkým objevem, jímž dovedou divákovi zprostředkovat nezvyklý pohled na něco dobře známého.“ (viz.: 5. Reflexe na CD)

A konečně jsme se dostali k teorii. Pomocí prezentace s ilustračními fotografiemi, doplněné výkladem, získali účastníci informace o nejčastějších chybách,

kterých se při fotografování dopouštíme (např. špatné zarámování, srostlice, nedostatečný odstup) a jak se jim můžeme vyhnout.

Aby si účastníci vyzkoušeli, jak si umí všimnout chyb ve fotografiích a jak se jich dokážou zbavit, tvořili v dalším domácím úkolu 2. série 5 fotografií. V první sérii záměrně fotografovali chyby, ve druhé sérii stejný námět, ale bez chyb.

Jelikož nám již fotografie s chybou vznikla při fotografování v ateliéru, posloužila nám postprodukční počítačová úprava, které jsme se věnovali ve zbytku našeho setkání. Na svém počítači jsem ukazovala a vysvětlovala jednotlivé funkce programu a účastníci pracovali zároveň se mnou. Naučili se, jak fotografii oříznou, ztmavit, zesvětlit, vybarvit, doplnit textem atd.

„Ukázali jsme si, jak se ořezávají fotky, jak se pomocí klonovacího razítka zbavit něčeho nechtěného v pozadí, jak zakrýt nejrůznější nedostatky, ale také jsme si ukázali některé efekty, jako přidání textu do fotografie, rámečky a změnu barevnosti fotografie.“ (viz.: 5. Reflexe na CD)

Během vysvětlování si mohli upravit vybrané fotografie z předešlého úkolu, kdo nestihl, dokončí úpravu za domácí úkol.

Závěr byl věnován ústnímu i písemnému hodnocení a reflexi, kde jsme řešili, co jsme se dnes dozvěděli a zda nám to bude prospěšné.

Naplnění cílů: Cíle jsme naplnili. Účastníci jsou schopni uvědomit si chyby, kterých se dopouštějí při fotografování a snaží se jim vyvarovat. Naučili se pracovat s programem do té míry, která je potřebná k odstranění největších chyb. Ale ovládají i úpravy v podobě nejrůznějších efektů.

6. Setkání:

Cíle: Tvorba portfolií, ze všech fotografií vzniklých během projektu. **Celkové zhodnocení práce během projektu, objevení a pojmenování pokroků.**

Průběh: Zahájení setkání bylo věnováno jeho obsahu, stejně jako všechna předchozí.

Po zahájení následovala kontrola upravených fotografií, kdy jsme si navzájem ukázali původní i upravené fotografie a každý ukázal, co na které fotografii upravil, vylepšila a proč. Společně jsme hodnotili, zda se úprava podařila, nebo jestli by chtělo upravit ještě něco dalšího.

Dále jsme se věnovali kontrole závěrečného domácího úkolu. Jehož výsledkem měl být příběh hudby, nástroje atp. na pěti fotografiích ve dvou verzích jednou s chybami, podruhé bez chyb. Zadání bylo hodně obecné, někteří účastníci tak měli problém s nápadem, někteří s nedostatkem času, a tak jsem zadání pozměnila na 3 – 5 fotografií, každý si tak podle času a nápadu mohl vybrat podle svého. Účastníci se díky tomuto úkolu naučili dívat kolem sebe. Museli si uvědomit, co fotografují a co může objekt popřípadě celou fotografii narušovat. Dokázali tedy najít chyby a přizpůsobit fotografování tak, aby se jim vyhnuly. Tyto chyby a způsob jejich odstranění jsme si ukazovali a popisovali při společné kontrole.

„Nejdříve jsme se pustili do série fotografií s chybou, autor vždy řekl příběh a poté jsme společně na každé fotce hledali chyby. Autor pak řekl, zda jsme chyby našli správně a následně ukázal fotografii správnou. Tu jsme mu samozřejmě také zhodnotili.“ (viz.: 6. Reflexe na CD)

V teoretické části jsme se již nezabývali žádným novým učivem. Pokládáním aktivizujících otázek proběhlo pouze zamyšlení a diskuse s účastníky nad tématy, kterými jsme se během projektu zabývali. Tím jsme si navzájem osvěžili to, co jsme se naučili.

Následovala aktivita, tvorba portfolia. Na karton jsme lepili všechny fotografie vzniklé, při realizaci zadaných úkolů. Každý úkol měl být v jedné řadě a fotografie v něm poskládané od nejméně povedené k té nejlepší. Problém nastal u posledního úkolu, kdy se účastníkům příliš nechtělo přerhat příběh a fotografie uspořádat jinak než tak, jak mají jít za sebou. Správným poskládáním fotografií, by bylo možné porovnat úplně první a poslední fotografii jako tu celkově nejhorší a nejlepší, ale kvůli různorodosti zadání, se tyto fotografie příliš porovnat nedají. Z toho důvodu jsem účastníkům dovolila poslední úkol uspořádat tak, jak byl původně vyfotografován. Tato část setkání dala účastníkům prostor pro celkové prohlédnutí a zhodnocení všech fotografií.

Po dokončení portfolií nás čekalo závěrečné zhodnocení prací a nalezení pokroku. Postupně jsme se zabývali každým portfoliem a hodnotili jej. Hledali jsme pokrok, konkrétně ho pojmenovali, popřípadě ukázali a přemýšleli jsme nad změnami, které kurz našemu fotografování přinesl atp.

„Každý konkrétně dokázal říci, kde vidí zlepšení, čeho si teď víc všímá, na co si dává pozor atd. Také jsem se ptala na to, zda jim kurz přinesl i něco jiného než informace o fotografování, odpovědi mi bylo poznání nových lidí, příjemné chvíle, zamyšlení se nad hudbou kterou poslouchají a spousta dalších věcí.“ (viz.: 6. Reflexe na CD)

V závěru setkání účastníci dostali papíry se svými očekáváními, co psali úplně na začátku a odpovídali, zda se jejich očekávání naplnila. Na závěr písemně ohodnotili poslední setkání, i celý projekt.

Naplnění cílů: Cíle jsme zvládli naplnit. Každý si vytvořil své portfolio a zhodnotil svou celkovou práci. U každého nastala změna v jiné míře, ale u všech se objevil alespoň nějaký pokrok, díky tomu byl projekt kladně hodnocen.

Tento text jsem věnovala jednotlivým setkáním projektu, jejich skutečnému průběhu a cílům, které jsme během každého setkání zvládli naplnit. Následující text obsahuje podrobnou kazuistiku práce jedné z účastnic. Uvádím ji zde pro lepší představu o tvorbě v průběhu projektu.

3.5 Kazuistika práce

Obsahem této kapitoly je podrobný rozbor výsledných fotografií dvou účastníků projektu. Kazuistika poslouží jako ukázka pro lepší představu o úkolech, které jsme během projektu realizovali a o výsledcích kterých jsme dosáhli. Pro tuto ukázku jsem vybrala práce, dvou účastnic, které podle mého názoru dosáhly největších pokroků.

3.5.1 Kvalitativní hodnocení fotografií účastnice Magdy

1. úkol – První fotografie hudebního žánru

Fotografie v tomto úkolu sloužili k představení hudebního žánru, který si každý účastník sám vybral.

Magda si vybrala hudební žánr Rock and Roll, ale svým způsobem se v celé své práci zaměřila na konkrétní skupinu s názvem Brutus. Na fotografii vidíme plakát skupiny a pivo, které je s tímto typem zábav neodmyslitelně spjaté. Myslím, že představa této fotografie byla pro autorku jasná, horší už to bylo s realizací, s tou si hlavu příliš nelámala. Fotografie není špatná, ale dá se na ní najít spousta detailů, po jejichž odstranění by byla mnohem lepší. Celkově by mohla být fotografie ostřejší. Většina objektů vystupuje ze záběru, bylo by lepší, kdyby byl vidět alespoň celý název. V levých rozích je znát rámeček plakátu, který by tam taky být nemusel, což by se vyřešilo nepatrným natočením fotoaparátu. Nelíbí se mi ani stín za půllitrem, což způsobilo nevhodné světlo.

2. úkol – Série pěti fotografií vztahujících se k hudebnímu žánru, který si každý zvolil

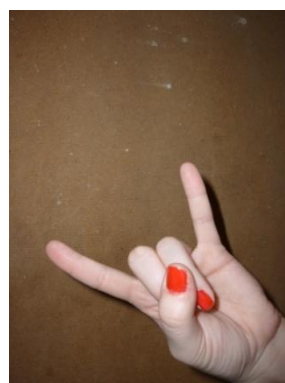
Tyto fotografie nám měli přiblížit hudební žánr každého z účastníků, tak jak ho sami vnímají. Co jim tato hudba přináší a co se jim vybaví, když ji poslouchají. Společně jsme na těchto fotografiích hledali, co by se dalo vylepšit, aby byla fotografie kvalitnější.

Ruka na této fotografii má znázorňovat jakési rebelství, které k této muzice patří. Myslím, že není vyfocená zle, ale na první pohled je znát, že byl použitý blesk a ten fotografii příliš nelichotí. Opět se setkáváme se stínem, který fotku narušuje a uprostřed fotografie, je znatelná neostrost, kvůli které nehty a prsty jako by splývali.

3. úkol – Série stejných fotografií jako v úkolu č. 2. s využitím přednastavených režimů

Fotografie v tomto úkolu měli stejný námět jako v úkolu předcházejícím s tím rozdílem, že účastníci měli při focení využít režimy, které jsme při druhém setkání probírali. A také se měli zaměřit na chyby, které jsme si u předchozího úkolu pojmenovali a pokusit se je napravit.

Fotografie na druhý pokus je ostřejší, stín není skoro vidět a dobrý nápad jsou nalakované nehty. Chybu zde vidím v nevyužitém prostoru v horní části fotografie. To by se dalo vyřešit oříznutím v programu na úpravu fotografií.

Tak jako k Rock and Rollu patří bubny, k bubnům patří paličky, které se stali námětem, pro fotografii další. Není zde vhodně zvolené pozadí, paličky nejsou vůbec výrazné, navíc je spodní část fotografie rozostřená a opět je použitý blesk, který se odráží od pozadí a to vůbec nepůsobí hezky.

U druhého pokusu paličky velmi zvýraznilo pozadí, fotka tak určitě vypadá lépe, jen možná na první pohled není poznat, o co jde. Je zde použité makro, jen škoda, že paličky nejsou trochu jinak uspořádané.

Tento obrázek má znázornovat, že tato hudba je pro autorku srdeční záležitostí. Působí však velmi ploše. Kdybych nevěděla, že je to fotografie, myslela bych si, že jde o nějakou počítačovou grafiku.

Byla jsem hodně zvědavá, jak si s touto fotografií autorka poradí, a myslím, že se jí to povedlo. Už je poznat že jde o fotografii. Pobavilo mě propojení lásky s pivem. Jen bych více zaostřila spodní část fotografie a méně tu horní, nebo bych volila jiné umístění objektu.

Pivo, tak jako v úvodní fotce, ani tady na něj autorka nezapomněla. Prostě k tomuto žánru patří. Fotka opět není ostrá a navíc je tak nešťastně nasvícená, že místy půllitr splývá s pozadím. Příliš se mi nelíbí ani úhel, pod kterým je objekt focený, zvolila bych jiný.

Druhý pokus bych opět ohodnotila jako zdařilejší. Objekt je vyfotografován zpříma, trochu detailněji a půllitr už nesplývá s pozadím. Fotografie je lépe nasvícená a celkově je lépe zaostřená.

Džínová bunda, na „zábavě“ samozřejmě nesmí chybět, a tak se stala námětem poslední fotografie. Tu jsem z této série vyhodnotila jako nejpovedenější. Je ostrá, má jednoduché pozadí, jen se mi nelíbí ramínko, na kterém je pověšená.

Nečekala jsem, že se tato fotka povede vylepšit. Ale podle mého názoru se to podařilo. Bunda je zabraná detailněji, je lépe nasvícená, více vynikly knoflíky a není vidět ramínko, které se mi u té předchozí fotografie nelíbilo. Ještě bych možná vyfotila takový detail, aby na fotografii nebylo pozadí, pravý horní roh, fotku trochu narušuje

4. úkol – Hudební nástroj 3x jinak

Tvorbou těchto fotografií, se měli účastníci zaměřit na různé kompoziční prvky a dokázat je na fotkách ukázat a pojmenovat.

U těchto fotografií byla jako kompoziční prvek nejčastěji využita barva.

U první fotografie je využita sépie a rovné linie, které by měli vést oko diváka do míst, kde se mačkají akordy. Kytara není zaostřená celá, je kladen důraz na detail strun téměř ve středu fotografie. Jediné co mi na fotografii vadí, je horizontální linie v pozadí, která fotografii narušuje.

Hlavním kompozičním prvkem je opět barva, tentokrát černobílá a jak autorka zmínila, použila ji proto, že černá k rockové hudbě patří. Jsou opět využity linie, v tomto případě vodorovné. Velmi výrazná je křivka tvořená bokem kytary. Která určuje to, jak fotografii čteme a vede naše oko od spodní části fotografie do té horní. Fotku opět narušuje linie v pozadí.

Poslední fotografie této série je detail na hlavu kytary. Za využití kompoziční prvky autorka označila opět barvu, tentokrát využila chladné odstíny. Opět jsou zobrazeny rovné linie a je zde krásně vidět kontrast pozitivního a negativního prostoru, hlavní objekt tedy není ničím v pozadí rušen. Jen bych se být autorkou příště snažila hlavním objektem vyplnit větší část fotografie.

Cílem tohoto úkolu bylo zvládnout rozpoznat alespoň základní kompoziční prvky, které se dají na fotografii samostatně najít a pojmenovat. Myslím, že se to v tomto případě celkem podařilo. Autorka se díky tomuto úkolu zamyslela nad tím, co všechno může ovlivňovat to, jak fotografie působí na diváka. A pokusila se své fotografie tvořit tak, aby měly nějaký smysl.

5. úkol – Hudební interpret (ateliér)

Tvorbou těchto fotografií jsme si měli vyzkoušet práci v ateliéru (i když v improvizovaném) a také jsme se zkoušeli fotografovat z různých úhlů pohledu. Vzniklo mnoho fotografií, ze nichž jsme vybrali tři, které se nám zdáli nejpovedenější. Nepodařilo se mi sehnat dost velké plátno, a tak jsem po domluvě s účastníky zařadila i postprodukční úpravu fotografií a vyzkoušeli jsme si práci v programu na úpravu fotografií. Z tohoto úkolu tedy vznikly dvě série fotografií a to série fotek s postprodukční úpravou a bez ní.

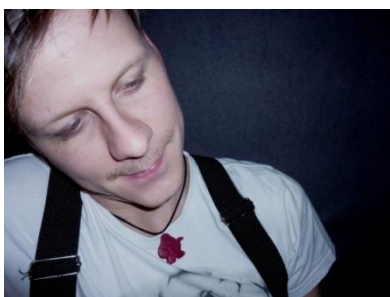
Tyto fotky si jsou hodně podobné, neměli jsme k dispozici žádné extra světelné podmínky, tak jsou fotky místy zrnité. Kvůli nedostatečnému plátnu jsou různě zarámované a sem tam objekt vystupuje ze záběru, ale myslím, že to fotografiím vůbec nevadí. Nikde není nic oříznuté tak aby to bylo nevhodné. Myslím, že i přes neúplně příznivé podmínky se fotografie povedly, pro ještě lepší výsledek jsme se je ale pokusili poupravit v programu zoner photo studio 14.

První fotka je focená z mírného podhledu. V pozadí je znatelný šum, ale to by se dalo vylepšit úpravou. Tím se v tomto případě autorka příliš nezabývala, na program jsme neměli příliš času, tak možná nevěděla, jak na to. Fotku tedy jen ořízla a zakomponovala text.

Tato fotka je podobná té předchozí, šum v pozadí, který nezmizel ani po úpravě. Nedostatek světla udělal prostě své. V první fotografii jedna ruka mírně vystupuje ze záběru. V případě upravené fotografie je to ještě o něco horší, protože ji autorka ořízla. Koleno v popředí je sice oproti zbytku těla dost velké, ale jako by nahrazovalo bubny, které bubeníkovi chybí, to se mi líbí.

Poslední fotografie z této série je detail na obličej hudebníka. Horní část hlavy vystupuje ze záběru, což byl údajně autorky záměr. Šum stále přetrvává a obličej by mohl být méně osvětlen, ale jinak myslím, že se fotografie povedla. Pro úpravu autorka zvolila efekt staré fotografie, což nevypadá špatně, ale asi bych se pokusila o ztmavení stínů, aby více vynikl obličej.

6. úkol – Příběh hudby, hudebního interpreta, nástroje, posluchače...

Dvě série 3-5 fotografií: 1. Série s chybou (fotografie vlevo)

2. Série bez chyby (fotografie vpravo)

V tomto úkolu bylo cílem vyzkoušet si teorii z pátého setkání, umět přemýšlet nad chybami, které se mohou na fotografiích objevit a dokázat se jim vyhnout. Navíc měli účastníci využít všech informací a rad, které během projektu získali.

Paličky na fotografii z první série jsou přepálené, neostré, mají nelichotivé pozadí, horní část fotografie narušuje objekt, který tam nemá co dělat.

Ve druhé sérii fotografií je na první pohled vidět obrovská změna, paličky jsou foceny makro režimem, je zaostřeno na střed a kolem je vše trochu rozmazané, ale je zřejmé, že jde o záměr. Fotografie působí harmonicky.

Na další fotografii jsou paličky polámané, fotografie z první série je taková nijaká. Je sice ostrá, ale v podstatě nijak nepůsobí a nic nevyjadřuje. Příliš velký odstup od objektu.

Zato ta samá fotografie v druhé sérii je mnohem zajímavější. Je zvolen jiný úhel pohledu a opět je využito makro, které je zaměřené na část, ve které je palička zlomená. Zajímavým kompozičním prvkem je zvolení černobílých barev, které mají vyjadřovat smutek z toho, že se nemůže hrát. To se mi velice líbí, je vidět že se nad tím autorka hodně zamýšlela.

Strom na těchto fotografiích má představovat dřevo, ze kterého se vyrobí paličky nové. Na fotografii v první sérii není téměř poznat, co je hlavním objektem, fotka je „přepřácaná“ a nevíme, na co se máme zaměřit.

V druhé sérii je na fotografii strom samotný, má neutrální pozadí, nic ho neruší a tak je na první pohled zřejmé, že je na fotografii hlavním objektem. Celkově je přiblížený a můžeme krásně pozorovat detaily na jeho kůře.

Série je zakončena bubeníkem, který se radostí z nových paliček může opět pustit do hraní. Pozadí za bubeníkem v první sérii není dobré, na první pohled je poznat, že pózuje před skříní. Z hlavy mu vyrůstá škvírka od zavřených dveří. Fotografie není ostrá, a když srovnáme ruku s hlavou, je nepřirozeně veliká.

Bubeník v druhé sérii na mě opět působí lépe, pozadí je o něco lepší a jeho obličej je ostrý. Paličky jsou sice trochu rozmazané, ale to vůbec nevádí, můžeme to vnímat jako znázornění pohybu.

Myslím, že se účastnice dokázala zamyslet nejen nad chybami, ale nad celým úkolem. A vše se jí povedlo výborně ztvárnit. Podle mého názoru je tento úkol opravdu povedený. Líbí se mi příběh a jeho zpracování. Cílem bylo vyfotit chybu a pokusit se ji opravit a já myslím, že se to v tomto případě podařilo.

3.6 Obecné zhodnocení projektu

V následujícím textu jsou obsaženy nejdůležitější poznatky vztahující se k výzkumné otázce mého projektu. Tyto poznatky jsem pro lepší orientaci rozdělila do kategorií.

- **Obsah**

Obsahem projektu je naučit žáky pracovat s automatickým fotoaparátem. Námětem a inspiračním zdrojem pro tvorbu fotografií je hudba a její hudební žánry. Výsledkem je cyklus autorsky stylizovaných fotografií.

- **Fotografie jako prostředek tvorby**

Fotoaparát jsme využívali jako techniku výtvarné tvorby, žáci se s ním učili pracovat a užívat ho jako prostředek pro (sebe) vyjádření. Realizací tohoto projektu jsme si vyzkoušeli, že je možné zařadit práci s fotoaparátem do výuky volnočasové. Za předpokladu kvalitní přípravy a organizace bych neviděla problém realizovat projekt tohoto typu i ve školním prostředí jako součást výtvarné výchovy. Myslím, že v dnešní technicky vyspělé době je naopak nutné projekty tohoto typu zařazovat do vyučování.

- **Hudba jako inspirace**

Hudba je téma velice rozsáhlé a uchopitelné mnoha způsoby. Podle mého názoru je to téma nevyčerpatelné. Díky jeho rozmanitosti se může stát inspirací pro jakoukoliv uměleckou tvorbu, ať už jde o fotografování, nebo využití jiných výtvarných technik.

- **Cíle**

Další významnou kategorií jsou cíle. Jde o základní stavební kámen každého projektu. V mém projektu, bylo hlavním cílem naučit účastníky lépe fotografovat. Fotografovat pouze s obyčejnými automatickými fotoaparáty a neřešit clonu, čas, hloubku ostrosti ani nic podobného. Zlepšení mělo proběhnout pouze na základě rozvoje praktických dovedností při obsluze fotoaparátu, získání znalostí základních kompozičních pravidel a využití těchto pravidel v praxi. S každým setkáním se nám podařilo naplnit jednotlivé cíle a výsledkem naší práce se staly fotografie, ne dokonalé, ale bezpochyby kvalitnější a svým způsobem i zajímavější. Pokud tedy chceme učit fotografovat začátečníky, není k tomu třeba žádný super fotoaparát. K ovládnutí základních principů, stačí jen obyčejný automat.

- **Organizace**

Organizace je důležitou součástí každého projektu. Při organizačních přípravách je třeba brát ohledy na účastníky, prostředí a čas. Tyto tři složky z velké části organizaci ovlivňují. To, zda se nám podaří zorganizovat jednotlivé části projektu, má veliký vliv na jeho celkový výsledek.

- **Účastníci**

Realizovat projekt zaměřený na fotografování jako volnočasovou aktivitu, je podle mých zkušeností vhodné. Projektu se zúčastnila poměrně malá skupina lidí, kterou toto téma zajímalo, a tak nebyl téměř s ničím problém. Zájem účastníků, tak nemusel být příliš podněcován motivací. Většinou byli motivováni sami sebou, a tím, že se chtěli něco nového naučit. Vzhledem k jejich malému počtu, nebyl problém s kázní, při diskusi měl každý možnost se individuálně vyjádřit atp.

Velmi také záleží na tom, jak si účastníci navzájem porozumí. Naše skupina se stala poměrně soudržnou partou, což bylo podle mého ovlivněno výběrem příbuzných hudebních žánrů. (bigbít, country, český rock, punk, Rock and Roll, SKA)

- **Prostředí**

Možnosti prostředí, ovlivňují organizační přípravy projektu. Kde a jakým způsobem se bude pracovat. Ačkoli byl v našem případě projekt realizován v bytě, každý měl své stálé místo, výsledné fotografie jsme promítali na televizi, při aktivitách měl každý

možnost najít si svůj koutek. Pro čtvrté setkání bylo třeba uspořádat prostor tak, abychom si mohli vytvořit ateliér. Pokud by byl projekt organizován jinde, musela by být spousta věcí jinak.

Příznivé prostředí ovlivňuje to, co se bude při realizaci projektu dít. V našem případě projekt probíhal v domácím prostředí, to navodilo poměrně příznivou atmosféru. Pozitivně také přispělo vzájemné seznámení účastníků skupiny a společná tvorba organizačních pravidel. Myslím, že díky tomu vznikla příjemná atmosféra, kterou jsme si dokázali udržet po celý průběh projektu.

- **Čas**

Čas je velice omezující složka organizace. Kvůli nedostatku času, museli účastníci pracovat na výsledných fotografiích doma. Během každého devadesátiminutového setkání jsme sotva stihli, teorii, aktivitu na procvičení, kontrolu úkolů, zadání dalšího, reflexi a hodnocení, nezbývalo tedy nic jiného, než zadávat domácí úkoly. Na druhou stranu měla volnočasová aktivita, co se týče času obrovskou výhodu. Většinou bylo možné o kousek setkání prodloužit, nebo si ho uzpůsobit podle potřeby.

- **Komunikace**

Komunikace je nezbytnou součástí realizace projektu. Díky pozitivním vztahům mezi členy, nebyl v komunikaci žádný problém. Nikdo se nebál nahlas říci svůj názor. Komunikace se prokázala jako velmi přínosná, nejen, že si účastníci díky ní mohli uspořádat získané informace, ale svými názory a nápady navzájem ovlivňovali své poznání a porozumění. V některých případech byla velice důležitou součástí fotografií, bez vysvětlení by šel těžko rozeznat záměr autora.

- **Hodnocení**

Hodnocení sloužilo jako zpětná vazba, jednak pro mě, mé vedení a uspořádání jednotlivých setkání, ale i pro účastníky, kteří díky němu mohli zprvu nalézat své chyby a následně pokroky. Bylo dobré, že hledání chyb a kritiku některých fotografií účastníci přijímali bez problémů. Chápali to jako způsob, díky kterému se dokážou na konkrétní chyby zaměřit a při tvorbě dalších fotografií se jim vyvarovat.

4 Závěr

V této závěrečné kapitole bych se ráda věnovala zhodnocení dosažených výsledků. Nejdříve však zhodnotím průběh a smysl projektu a následně si zodpovím stanovené otázky, odvíjející se od zadání mé práce.

Pro praktickou část diplomové práce jsem navrhla a následně zrealizovala artefiletický projekt zaměřený na inscenovanou hudební fotografii jako zdroj (sebe)poznání. Projekt jsem zrealizovala formou volnočasové aktivity, během šesti devadesáti minutových setkání. Obsah těchto setkání byl zaměřen především na poznání „svého“ fotoaparátu, co se týče funkcí, jejich ovládání a základní kompoziční principy. Prostřednictvím poznání těchto témat mělo dojít ke zlepšení fotografických dovedností účastníků projektu a tím k tvorbě kvalitnějších fotografií.

Teoretická část práce obsahuje charakteristiku témat, která byla zásadní pro tvorbu a realizaci projektu. Obecná charakteristika těchto témat je doplněna konkrétními příklady vztahů daného tématu s mým projektem.

Cílem této práce bylo, si na základě realizace mého projektu zodpovědět otázky, týkající se výchovně-vzdělávacích možností a limitů daného tématu. V následujícím textu si tyto otázky položím a odpovím na ně.

Je možné realizovat artefiletický projekt zaměřený na (sebe)poznání prostřednictvím tvorby inscenovaných hudebních fotografií?

Vzhledem k průběhu projektu a výsledkům práce účastníků, si myslím, že fotografii obecně je možné a přínosné do výuky zapojit. Je ale třeba pečlivě promyslet obsah a cíle v návaznosti na různé okolnosti (čas, prostředí, možnosti účastníků atd.) Při promýšlení obsahu v případě mého projektu, došlo k určitým změnám. Což zapříčinilo, že část zadání byla naplněna o něco méně, než bylo původně v plánu. Ačkoli jsme poměrně dobře zvládli poznání, co se týče kompozice a práce s fotoaparátem, v sebepoznávání jsme příliš velký pokrok neudělali. Abychom pomocí tvorby fotografií mohli lépe poznávat sami sebe, je třeba mít základní uživatelské dovednosti a kvalitní fotografie. V první řadě bylo tedy třeba, vybavit účastníky konkrétními informacemi,

kteřé potřebovali znát nejen teoreticky, ale i prakticky. Z toho důvodu, byla pozornost více věnována poznávacím složkám zážitku oproti složkám emocionálním.

Další otázka byla věnována možnostem, co se týče forem realizace projektu.

Kde lze takto zaměřený artefiletický projekt realizovat?

Realizace projektu formou volnočasové aktivity proběhla bez větších problémů, většina cílů byla naplněna, a tak nevidím důvod, proč by artefiletický projekt Inscenovaná hudební fotografie jako zdroj (sebe)poznání nemohl být takto realizován. Dokonce nevidím žádnou překážku, proč by nemohl být tento projekt zařazen do školní výuky. Myslím, že až na určitá věková omezení, by nebyl problém, tento projekt zařadit do žádné sféry výchovně-vzdělávacího procesu. Před realizací projektu je však důležité si uvědomit, že je třeba ho podle prostředí a účastníků upravit a to z toho důvodu, že každá ze zmíněných sfér má svá specifika. Takovým typickým specifíkem je například uplatnění RVP ve školním vzdělání.

Jaká jsem objevila specifika u volnočasové aktivity vztahující se konkrétně k mému projektu? To je další otázka, na kterou si odpovím.

Pro představu specifíků a jejich vlivu na možnosti realizace projektu, uvádím tři nejvýraznější specifika volnočasové aktivity a popisuji, jaký vliv měla pro realizaci mého projektu.

Osobní zájem účastníků - nejvýznamnějším specifíkem volnočasové aktivity je zájem o dané téma, se kterým účastníci již přicházejí. Díky zájmu účastníků o můj projekt nenastaly žádné větší komplikace, co se týče kázně a nepozornosti. Cílem každého z účastníků bylo naučit se lépe fotografovat, a tak se podle mého ve všem snažili, jak mohli, pokud jim to tedy čas dovolil.

Počet účastníků - ovlivňuje celý průběh a organizaci projektu, co se týče časových úseků jednotlivých částí, využitých metod a forem vyučování. Mohla jsem si sama zvolit velikost skupiny. Zvolila jsem menší počet účastníků, a tak jsme se mohli více zabývat praktickou výukou, diskusemi nad vzniklými fotografiemi a byla větší možnost věnovat se každému individuálně.

Relativně neomezený čas - v případě volnočasové aktivity jde podle možností účastníků upravit čas podle aktuální potřeby. V případě, že jsme v průběhu projektu nestíhali a účastníci nespíchali, nebyl problém setkání třeba o 15 minut prodloužit.

V průběhu příprav projektu a změnám, co se týče obsáhlosti témat, se objevila další otázka:

Je možné na základě znalosti ovládnutí fotoaparátu a kompozičních principů tvořit lepší a kvalitnější fotografie?

Jak nám ukazují výsledné fotografie účastníků, jde to. Pouhé zvládnutí obsluhy fotoaparátu a znalost jeho přednastavených režimů posunula kvalitu fotografie o něco výš, jak je možné vidět při porovnání druhého a třetího domácího úkolu (viz. kapitola 3.5.1.). Velký vliv, co se týče působení fotografie na člověka, má způsob uspořádání a fotografování (umístění hlavního objektu, poloha fotoaparátu...) jejich jednotlivých prvků (linie, tvary, barvy...) O to, aby účastníci dokázali prvky ve fotografickém obraze vhodně uspořádat, se postaraly znalosti kompozice, které jim byly předávány v průběhu většiny našich setkání.

Nyní jsem si zodpověděla otázky potřebné k závěrečnému zhodnocení projektu a v závislosti na odpovědích je možné říci, že realizace projektu, měla kladný výsledek hned v několika ohledech. Ukázalo se, že je možné zrealizovat artefietický projekt zaměřený na fotografii, takovým způsobem, aby vedl k poznání. V našem případě šlo o poznání takových informací, díky kterým je možné tvořit kvalitnější fotografie. Tyto informace souvisely se znalostí fotoaparátu a kompozičních pravidel, jejichž praktickým využitím účastníci tvořili kvalitnější fotografie. Tím jsme si potvrdili, že znalost těchto témat může vést k tvorbě dobrých snímků bez ohledu na kvalitu fotoaparátu. Dalším významným bodem bylo uvědomění si specifik různých forem vyučování a jejich vlivu na realizaci takového projektu.

Díky realizaci tohoto projektu, jsem si mohla vyzkoušet, být jakousi „vedoucí“ volnočasové aktivity, oproti zkušenostem se školní výukou to byla zajímavá změna a zkušenost, která mne obohatila.

5 Seznam použité literatury a zdrojů

5.1 Literatura

AUTORSKÝ KOLEKTIV. Rámcový vzdělávací program. Praha: Výzkumný ústav pedagogický. 2007. 104 s., ISBN 978-80-87000-11-3.

ČÁBALOVÁ, D. Pedagogika / Vyd.1. Praha: 2011. 272 s., ISBN 978-80-247-2993-0.

HÁJEK, B., HOFBAUER, B., PÁVKOVÁ, J. Pedagogika volného času /Praha: 1999. 105 s., ISBN 80-7290-128-1.

HODAŇ, B. Volný čas a jeho současné problémy. Vyd.1. Olomouc: Hanex, 2002. 188s., ISBN 80-85783-37-1.

KRATOCHVÍLOVÁ, J. Teorie a praxe projektové výuky /1.vyd. Brno: 2006. 160 s., ISBN 80-210-4142-0.

MAŇÁK, J., ŠVEC, V. Výukové metody. Brno: Paido, 2003. 219 s., ISBN 80-7315-039-5.

MAŠEK, J. Základy tvorby audiovizuálního pořadu a fotografie /1.vyd. Plzeň: 2000. 129 s., ISBN 80-7082-608-8.

NEFF, O. Tajná kniha o digitální fotografii. Brno: Mobil Media, 2002. 192 s., ISBN 80-86097-62-5.

PRŮCHA, J., WALTEROVÁ, E., MAREŠ, J. Pedagogický slovník /3. vydání Praha: Portál, 2001. 322 s., ISBN 80-7178-579-2.

SLAVÍK, J. Od výrazu k dialogu ve výchově: artefiletika / vyd.1. Praha: 1997. 199 s., ISBN 80-7184-437-3.

SLAVÍK, J. Umění zážitku, zážitek umění: teorie a praxe artefiletiky-1.díl. Praha: Univerzita Karlova, 2001. 281 s., ISBN 80-7290-066-8.

SLAVÍK, J., WAWROSZ, P. Umění zážitku, zážitek umění: teorie a praxe artefiletiky - 2. díl Praha: Univerzita Karlova, 2004. 303 s., ISBN 80-7290-130-3.

SLAVÍKOVÁ, V., SLAVÍK. J., ELIÁŠOVÁ, S. Dívej se, tvoř a povídej!: artefiletika pro předškoláky a mladší školáky/vyd.1. Praha: 2007. 194 s., ISBN 978-80-7367-322-2.

ŠERÁK, M. Zájmové vzdělávání dospělých / Vyd.1. Praha: 2009. 207 s., ISBN 978-80-7367-551-6.

VELKOBORSKÝ, P. Tvůrčí fotografie: praktická ilustrovaná příručka /2.vyd. Praha: 1997. 239 s., ISBN 80-7209-029-1.

5.2 Elektronické zdroje

Artefiletika. [online], [citováno 30. 6. 2013]. Dostupné na internetu:

<<http://artefiletika.kvk.zcu.cz/>>

Artefiletika. [online], [citováno 30. 6. 2013]. Dostupné na internetu:

<<http://artefiletika.kvk.zcu.cz/clanky/8-teorie-artefiletiky/122-mlade-pojeti-vytvarne-vychovy-v-ceske-republice-artefiletika>>

Difoto. [online], [citováno 2. 7. 2013]. Dostupné na internetu:

<<http://www.difoto.cz/clanek.php?cis=8>>

Fotoroman. [online], [citováno 2. 7. 2013]. Dostupné na internetu:

<http://www.fotoroman.cz/techniques3/comp2_prvky1.htm>

Fotoroman. [online], [citováno 2. 7. 2013]. Dostupné na internetu:

<http://www.fotoroman.cz/techniques3/comp5_rules1.htm>

Rvp. [online], [citováno 29. 6. 2013]. Dostupné na internetu:

<http://wiki.rvp.cz/Knihovna/1.Pedagogick%c3%bd_lexikon/A/Artefiletika?highlight=artefiletika>

6 Resumé

This dissertation addresses educationally-teaching opportunities of topic Staged musical photography as source of self-cognition. It is possible to divide it to two parts, practical part and theoretical part.

I suggested then implemented artephiletic project focused on staged musical photography as source of (self-)cognition in practical part of this dissertation. I implemented project in form of free time activity, during six ninety minute lasting meetings. Content of those meetings was focused mainly on cognition of own camera, with regard to its functions, their control and basic compositional principles. Through cognition of those topics it should occur improvement of shooting skills of participants of project and by this creation of better quality photographs.

Theoretical part of dissertation includes characteristic of topics, which were essential for creation and implementation of project. General characteristic of topics is supplemented by concrete examples of relations given topic with my project.

After completion and evaluation of project I concluded to opinion, that it is possible to implement artephiletic project focused on photograph, such way, to lead to cognition. In our case it was about cognition of such informations thanks which it is possible to create better quality photographs. Those informations were related to knowledge of camera and compositional rules, which practical application praticipants created better quality photographs. By this was confirmed that knowledge of those topics can lead to creation of good images no matter of quality of camera. Next significant point was awareness of specifics different forms of teaching and their influence on implementation of such project.

7 Přílohová část

Seznam příloh:

I. REFLEKTIVNÍ BILANCE.....	I
Reflektivní bilance č. 1.	I
Reflektivní bilance č. 2.	IV
Reflektivní bilance č. 3.	VII
Reflektivní bilance č. 4.	X
Reflektivní bilance č. 5.	XIII
Reflektivní bilance č. 6.	XVI
II. NÁVRH ARTEFILETICKÉHO PROJEKTU - INSCENOVANÁ HUDEBNÍ FOTOGRAFIE JAKO ZDROJ SEBEPOZNÁNÍ PRO SŠ	XIX
III. POROVNÁNÍ PŘÍPRAV PRO STŘEDNÍ ŠKOLU A VOLNOČASOVOU AKTIVITU	XXII
Porovnání 1. volnočasové aktivity a 1. výukové jednotky pro SŠ.....	XXII
Porovnání 2. volnočasové aktivity a 2. výukové jednotky pro SŠ.....	XXIV
Porovnání 3. volnočasové aktivity a 3. výukové jednotky pro SŠ.....	XXVI
Porovnání 4. volnočasové aktivity a 4. výukové jednotky pro SŠ.....	XXVIII
Porovnání 5. volnočasové aktivity a 5. výukové jednotky pro SŠ.....	XXX
Porovnání 6. volnočasové aktivity a 6. výukové jednotky pro SŠ.....	XXXI
IV. OČEKÁVÁNÍ ÚČASTNÍKŮ A JEJICH NAPLNĚNÍ.....	XXXII

I. Reflektivní bilance

Reflektivní bilance č. 1.

Projekt: Vizuální styl mé oblíbené hudby ve fotografii

Název 1. setkání: Seznámení (s projektem, obsahem, mezi sebou navzájem)

Cíl: seznámení s kurzem a ostatními účastníky

	Původní představa	Realizace	Poučená představa	Zisk z hodiny
Zahájení	Co je cílem dnešního setkání?	Přivítání Informace o tom, co bude náplní našeho prvního setkání	Účastníci věděli, co je čeká, na co se mají připravit	Představa toho, co nás čeká
Teorie:	Tato hodina je realizována za účelem seznámení se s kurzem a ostatními účastníky, proto do teorie zařadím způsob realizace, odevzdávání úkolů a seznámení s kurzem, s ostatními účastníky a hudebními žánry	V této části jsem účastníkům předala informace o kurzu, jeho smyslu a pravidlech. Všichni dostávají můj e-mail a papírek s návodem, jak poslat fotku mailem, bohužel chybí v jakém formátu je třeba fotografie	Je důležité účastníkům dát hned na začátku co nejvíce informací. Mají potom jasnější představu a lépe se jim pracuje. Více se zaměřit na to, co by se mohlo stát, kde by se mohl objevit problém a jak ho řešit. Nejde to pokaždé,	Účastníci získali informace o mně, o průběhu kurzu a také o pravidlech, které je nutné během kurzu dodržovat a o způsobu komunikace, který budeme během kurzu využívat. Vím, jaké jsou představy účastníků, a mohu se jim

	Také se zabýváme očekáváním účastníků	poslat. Účastníci sepisují, co by se chtěli dozvědět a naučit.	ale chce to takový problém řešit co nejdřív.	přizpůsobit.
Aktivita:	Seznámení s ostatními účastníky, pomocí předem vytvořených fotografií hudebního žánru	Účastníci se nejdříve v krátkosti představili, jméno, zájmy ... Následně prohlíželi fotografie a hádali, o jaký hudební žánr se jedná a jakému účastníkovi by mohl patřit.	V úvodu je dobré, aby se všichni představili, i když se někteří znají. I ti, co si mysleli, že už je u druhého nemůže nic překvapit, byli překvapení.	Seznámení se s účastníky a s hudebními žánry, které budou po dobu kurzu naší inspirací.
Úkol:	Bude realizován jako domácí. Půjde o tvorbu pěti fotografií, které nám pomohou lépe představit jednotlivé hudební žánry.	Některé fotografie nebyly poslány ve smluvený čas. Ale se vzniklými fotografiemi jsem byla velice spokojená. Společně jsme si je prohlédli, ohodnotili a hledali jsme chyby, které by se daly opravit, aby fotografie vypadala lépe.	Bylo by lepší, kdybychom mohli projektu věnovat více času a úkoly realizovat, během setkání. Nebo do projektu pozvat lidi, kteří na to mají více času.	Zamyšlení se nad svým hudebním žánrem a nad tím, jak na nás působí a jak ho vnímáme.
Závěr:	Co se bude dít příště Co si vzít s sebou Závěrečné hodnocení	Shrnula jsem dnešní setkání a sdělila účastníkům náplň setkání dalšího s tím, co všechno na něj budou potřebovat. Závěrečné hodnocení proběhlo ústně i na papír, kdy jsem vysvětlovala, jak ho vyplnit a k čemu to bude dobré.	Tato část je velice důležitá k tomu, aby zajistila připravenost účastníků na následující setkání. Pro mne je důležitá reflexe, abych mohla pracovat se svými výstupy podle připomínek a žádostí účastníků.	Uspořádání všeho, o čem jsme toto setkání mluvili. Zmapování názorů účastníků.

Cíle a jejich naplnění:

Cíle setkání	Naplnění cílů	Jak se to podařilo Proč se to nepodařilo
<p>Hlavním cílem tohoto setkání bylo, předat účastníkům co nejvíce informací o kurzu.</p> <p>Proč je realizován, co se v něm bude odehrávat, jakým způsobem budeme pracovat, scházet se, atp.</p> <p>Seznámit jsme se měli nejen s obsahem kurzu, ale také mezi sebou navzájem.</p> <p>Dále bylo důležité zjistit, jaké mají účastníci od projektu očekávání.</p>	<p>Cíle tohoto setkání se povedlo naplnit. Byly předány všechny informace důležité k realizaci projektu.</p> <p>Ačkoliv se někteří účastníci již znali, i tak o svých známých získali nové informace.</p> <p>Každý účastník sepsal svá očekávání, i tohoto cíle se nám tedy podařilo dosáhnout.</p>	<p>V tomto setkání šlo především o předání informací.</p> <p>Předání základních informací bylo na mně, ale několikrát proběhla i diskuse s ostatními, během které jsme se domluvili na organizačních věcech a na všem ostatním, co je zajímavé a co bylo třeba.</p> <p>Očekávání účastníků bylo sepsáno na papír, na konci setkání budou moci účastníci porovnat, zda se jim očekávání vyplnilo a do jaké míry</p>

Reflektivní bilance č. 2.

Projekt: Vizuální styl mé oblíbené hudby ve fotografii

Název 2. setkání: Náš fotoaparát (funkce a užívání, zoom, blesk a přednastavené režimy)

Cíl: Seznámení s fotoaparátem, s jeho základními funkcemi a přednastavenými režimy fotografování

	Původní představa	Realizace	Poučená představa	Zisk z hodiny
Zahájení	Seznámit účastníky s náplní dnešního setkání	Funkce našeho fotoaparátu, jaké jsou, kde je najdeme a jak se s nimi pracuje.	Je dobré vědět, jaké funkce mají fotoaparáty jednotlivých účastníků a kde je přibližně hledat, abychom nebyli ničím zaskočeni	Po zahájení všichni vědí, co se bude dít. Napomáhá to orientaci během setkání.
Teorie:	V teorii si probereme, přednastavené režimy fotoaparátu, ale řekneme si také co je to clona a expozice, aby účastníci věděli, na jakém principu tyto režimy fungují. Dále si řekneme, jaké režimy náš fotoaparát podporuje a jak s nimi pracovat. Do této části je zařazen portrét, noční fotografie, sport, krajina, ale i makro, zoom a blesk	Účastníci dostávají teorii v tištěné podobě a sledují prezentaci. Při probírání jednotlivých funkcí je na svém fotoaparátu hledají a mají chvíli na to, si jednotlivé režimy vyzkoušet	Teorii si účastníci lépe osvojí, pokud si mohou sami vyzkoušet to, co se probírá. Navíc pak setkání není jednotvárné a účastníci se nenudí	Účastníci získali nové informace o svém fotoaparátu. Objevili funkce, o kterých vůbec nevěděli. Získali představu o tom, jak fungují jednotlivé režimy a jak je možné nastavit si fotoaparát podle toho, jak je potřeba

Aktivita:	Aktivity jsou zařazovány v průběhu celé teorie v podobě malých cvičení na aktuálně probíraný režim, či funkci fotoaparátu	Účastníci fotografovali jednotlivými režimy. Vyzkoušeli si portrét, makro, focení s bleskem i bez blesku.	Díky těmto krátkým aktivitám tak mohli účastníci porovnat, jak se s použitím různých režimů fotografie mění.	Naučili jsme se lépe orientovat ve funkcích fotoaparátu a poznali jsme, že využitím nějakého režimu můžeme dosáhnout úplně jiné fotografie.
Úkol:	Úkol bude podobný jako předchozí setkání. Tvorba pěti fotografií stejných jako v úkolu předešlém, s tím rozdílem, že účastníci budou využívat přednastavené režimy a pokusí se opravit chyby, které u fotografií v předchozím úkolu udělali.	Vniklé fotografie jsme mohli porovnávat s těmi předchozími. Popsali jsme si jak, se nám povedlo jednotlivé chyby opravit, jaké režimy jsme u jednotlivých fotografií využili a jak se nám s nimi fotografovalo.	Stejně jako při aktivitách při setkání účastníci pozorovali, jaké změny na fotografii jsou, při použití jiného režimu než na který jsou běžně zvyklí fotografovat. Navíc si ti mohli v klidu promyslet a naaranžovat tak, aby fotografie opravdu vypadali lépe	Účastníci se díky úkolu opět zdokonalili v obsluze svého fotoaparátu. Většina fotografií z druhé série dopadla mnohem lépe než v sérii první a tak jsme zjistili, že pouhou změnou režimu můžeme dosáhnout lepší fotografie.
Závěr:	Závěrečné zhodnocení setkání a informace o tom, co budeme probírat příště	V krátkosti jsem shrnula jednotlivé body setkání. Zhodnocení prací a celého setkání jsem provedla já i jednotliví účastníci. Dále jsem naznačila, jakým tématem se budeme příští hodinu zabývat a další detaily důležité pro realizaci dalšího setkání.	Hodnocení účastníků mi pomůže ověřit si, zda jim hodina něco přinesla a co konkrétního to bylo. Opět se můžu zaměřit na připomínky účastník a svůj výstup nebo cokoli jiného při dalším setkání vylepšit, či pozměnit.	Uspořádání všeho, o čem jsme toto setkání mluvili. Zjištění názorů účastníků.

Cíle a jejich naplnění:

Cíle setkání	Naplnění cílů	Jak se to podařilo Proč se to nepodařilo
<p>Toto setkání bylo zacílené na fotoaparáty účastníků.</p> <p>Cílem bylo účastníky seznámit s možnostmi jejich fotoaparátu, především s přednastavenými režimy, ale i s bleskem či zoomem a dokázat je využít v praxi. Na základě toho bylo důležité pochopit, na jakém principu tyto režimy fungují.</p>	<p>Cíle se nám povedlo naplnit.</p> <p>Po tomto setkání je každý z účastníků schopný ve svém fotoaparátu najít a nastavit režim podle toho, co zrovna fotografuje a dokáže odůvodnit proč a za jakým účelem zrovna daný režim využívá.</p>	<p>Všichni účastníci během výkladu pracovali se svým fotoaparátem. Mohli si tak najít a vyzkoušet vše, o čem jsme v danou chvíli mluvili.</p> <p>O tom, že se jim podařilo funkce fotoaparátu využít v praxi, svědčí úkol č. 3., ve kterém se většina fotografií povedla více, než v úkolu předchozím.</p>

Reflektivní bilance č. 3.

Projekt: Vizuální styl mé oblíbené hudby ve fotografii

Název 3. setkání: Kompozice

Cíl: Vysvětlit účastníkům pojem kompozice, k čemu slouží, proč je důležitá, co ji tvoří a ovlivňuje. Umět dívat se kolem sebe.

	Původní představa	Realizace	Poučená představa	Zisk z hodiny
Zahájení	Seznámíme účastníků s obsahem hodiny.	Kompozice a její prvky. Co je třeba vědět než, zmáčkne spoušť. Kontrola domácího úkolu.	Účastníci jsou seznámeni s obsahem hodiny.	Přehlednost v probíraném tématu. Účastníci znají základní pojmy dnešního setkání.
Teorie:	Budeme probírat, jak vytvořit kvalitní fotografii, co je to kompozice a co jsou to kompoziční prvky. Také si položíme otázky, na které je nutné si odpovědět, než zmáčkne spoušť.	Položili jsme si diskusní otázku: Čím nás dokáže fotografie zaujmout, proč se nám některé fotografie líbí a jiné ne? Než zmáčkne spoušť, musíme se zabývat tím, co fotografujeme, co je hlavní objekt a pro koho je fotografie určena. Řekli jsme si co je to kompozice a vyjmenovali jsme si některé její prvky – linie, křivky, tvary, objekty,	Pro lepší představu účastníků je dobré připravit fotografie, na kterých budou jednotlivé kompoziční prvky zvýrazněny.	Účastníci získali teoretické informace o pojmu kompozice. Co to kompozice je a z jakých prvků je složena. Umí jednotlivé prvky rozpoznat, pojmenovat a ví, jak mohou ovlivnit působení fotografie. Účastníci si uvědomí, že při fotografování nejde jen o to zmáčknout spoušť, ale musí také vědět, co a pro koho fotografují a co má snímek vyjadřovat.

		pozitivní a negativní prostor, světla, stíny, barva a textura. U většiny těchto prvků byl účastníkům zadán nějaký úkol.		
Aktivita:	Aktivita jsou zařazovány v průběhu celé teorie v podobě malých cvičení na kompoziční prvky.	K těmto aktivitám byly připraveny různé věci, které by se dali fotografovat. Po probrání kompozičního prvku jsme se ho pokusili vyfotit. Př.: Vyfotografujte jakékoliv linie, které v místnosti najdete. Vyfotografujte nějaký objekt se zadním světlem.	Tyto aktivity pomohli účastníkům, lépe si osvojit prvky, které fotografii tvoří.	Při aktivitě se účastníci učí koukat kolem sebe a objevovat kompoziční prvky ještě před tím, než je dostanou do fotografie. Také si prakticky vyzkouší to, co slyšeli v teorii.
Úkol:	Abychom si dnešní setkání ještě lépe zažili, za domácí úkol se budeme zabývat kompozicí a kompozičními prvky. Účastníci budou fotografovat hudební nástroj třikrát jinak. Na fotografiích musí popsat a pojmenovat jednotlivé kompoziční prvky.	Každý účastník si vybral hudební nástroj a ten fotografoval. Pokaždé trochu jinak a zamýšlel se nad tím jaké kompoziční prvky do fotografie přidat, aby byla zajímavější.	Nejčastěji použitými kompozičními prvky, které účastníci ve svých fotografiích znázorňovali, byly linie a barvy. Chtělo by účastníkům před realizací úkolu říci více příkladů, co a jak mohou fotografovat.	Umět pomocí kompozice vytvořit zajímavé fotografie, tak aby všechny prvky v nich, měli nějaký smysl.
Závěr:	Závěrečné zhodnocení setkání a informace o tom, co budeme probírat příště.	V krátkosti jsem shrnula jednotlivé body setkání. Zhodnocení prací a celého setkání jsem provedla já i jednotliví účastníci. Dále jsem naznačila, jakým	Hodnocení účastníků mi pomůže ověřit si, zda jim hodina něco přinesla a co konkrétního to bylo. Opět se můžu zaměřit na připomínky účastník a svůj výstup nebo	Uspořádání všeho, o čem jsme toto setkání mluvili. Zjištění názorů účastníků.

		tématem se budeme příští hodinu zabývat a další detaily důležité pro realizaci dalšího setkání.	cokoliv jiného při dalším setkání vylepšit, či pozměnit.	
--	--	---	--	--

Cíle a jejich naplnění:

Cíle setkání	Naplnění cílů	Jak se to podařilo Proč se to nepodařilo
<p>Cílem bylo objasnit účastníkům pojem kompozice. Co ji tvoří, ovlivňuje a proč je důležitá.</p> <p>Umět najít a pojmenovat jednotlivé kompoziční prvky a dokázat je využít pro dobro fotografie.</p>	<p>Cíle se převážně naplnit podařilo. Účastníci dokážou vysvětlit pojem kompozice a vědí proč je důležitá, také zvládnou najít a pojmenovat některé kompoziční prvky.</p>	<p>Díky výkladu teorie se účastníci dozvěděli co je to kompozice a co všechno ji tvoří.</p> <p>Aby dokázali s kompozicí pracovat, pokusili jsme se během výkladu fotografovat jednotlivé kompoziční prvky.</p> <p>K tomu aby si látku lépe osvojili, by chtělo věnovat se a pracovat s kompozičními prvky ještě o trochu déle.</p>

Reflektivní bilance č. 4.

Projekt: Vizuální styl mé oblíbené hudby ve fotografii

Název 4. setkání: Kam umístit a odkud fotografovat

Cíl: Dokázat správně umístit hlavní objekt do snímku

	Původní představa	Realizace	Poučená představa	Zisk z hodiny
Zahájení	Seznámit účastníky s náplní dnešního setkání.	Předání informací o tom, jak bude probíhat dnešní setkání a co se bude dít. Jaká bude teorie, kdy budeme kontrolovat domácí úkol, jak dlouho bude setkání trvat.	Účastníci jsou seznámeni s obsahem hodiny.	Přehlednost v probíraném tématu. Účastníci znají základní pojmy dnešního setkání.
Teorie:	V teorii se budeme zabývat tím, do jakých míst na fotografii je dobré umístit objekt a proč. A odkud bychom měli fotografovat, aby vznikaly zajímavé fotografie.	Pomocí aktivizujících otázek a prezentací s fotografiemi jsem účastníky seznámila s tím, jak se fotografie čte, kdy fotografovat na výšku, kdy na šířku. Seznámila jsem účastníky se zlatým řezem	V případě, že už se někteří setkali s probíranými pojmy, je dobré je do výkladu zapojit a pomocí otázek u účastníků podpořit aktivitu.	Účastníci získali informace o základních pravidlech umístitování objektů ve fotografii. A že změnou polohy fotoaparátu mohou dosáhnout neobvyklých snímků.
Aktivita:	Fotografování v improvizovaném ateliéru. Účastníci vytvoří dvojice a pomocí účesu, líčení a oblečení se navzájem	Focení probíhalo déle, než bylo v plánu. Všichni to pojali velmi zodpovědně, přinesli si oblečení a měli už nějakou představu, jak by	Chce to počítat s tím, že fotografování zabere hodně času. Z plánovaných dvou hodin se to vyšplhalo na pět. Účastníkům to naštěstí	Účastníci měli možnost vyzkoušet si, co obnáší fotit inscenované fotografie. Přemýšleli nad tím, jak vytvořit originální fotku, a

	stylizují do hudebního interpreta typického pro jejich hudební žánr. Vyzkoušíme si fotit z nadhledu, podhledu a z nejrůznějších úhlů, abychom vytvořili zajímavé fotografie.	měli fotografie vypadat. Fotografovali jsme ze všech možných úhlů a vytvořili spoustu fotografií, ze kterých jsme si vybrali tři nejlepší. Jediné, co se nevydařilo, bylo plátno, které nebylo na focení dostatečně veliké.	nevadilo, ale pro příště by bylo lepší je na to připravit. Před setkáním je nutné focení vyzkoušet, abychom se vyhnuli problémům s malým plátnem, nedostatečným světlem atp.	tak si vyzkoušeli fotit z různých úhlů. Získali tak na fotografování opět trochu jiný náhled.
Úkol:	Za domácí úkol měli účastníci pouze vybrat tři podle nich nejvíce povedené fotografie.	Většinou vybírali fotografie něčím zajímavé. Fotografie ale kvůli malému plátnu nebyly takové, jak bychom si představovali. Společně jsme se tedy shodli, že si příští setkání řekneme něco o postprodukční úpravě fotografií.	V případě nějaké neočekávané situace, je dobré mít v záloze nějaké nápady na to, jak tuto situaci napravit. V našem případě, bylo malé plátno, které mě donutilo do projektu zařadit i program na úpravu fotografií.	Účastníci si sami zhodnotili své fotografie a pokusili se vybrat ty nejlepší.
Závěr:	Závěrečné zhodnocení setkání a informace o tom, co budeme probírat příště.	V krátkosti jsem shrnula jednotlivé body setkání. Zhodnocení prací a celého setkání jsem provedla já i jednotliví účastníci. Dále jsem naznačila, jakým tématem se budeme zabývat příště a na základě mého návrhu, ale i žádostí některých účastníků jsme se domluvili na tom, zařadit postprodukční úpravu fotografií do dalšího setkání.	Hodnocení účastníků mi pomůže ověřit si, zda jim hodina něco přinesla a co konkrétního to bylo. Díky žádostem některých účastníků jsem mohla do příštího setkání zařadit něco, co nebylo v plánu, ale situace si to vyžádala.	Uspořádání všeho, o čem jsme toto setkání mluvili. Zjištění názorů účastníků a na jeho základě vyřešit problém s nedokonalým pozadím při realizaci posledního úkolu.

Cíle a jejich naplnění:

Cíle setkání	Naplnění cílů	Jak se to podařilo Proč se to nepodařilo
<p>Naučit se kam umístit hlavní objekt, jak a odkud fotografovat, aby byla fotografie zajímavá a originální.</p> <p>Vyzkoušet si práci v improvizovaném ateliéru a vytvořit inscenovanou fotografii typického hudebníka svého hudebního žánru.</p>	<p>Cíle se z větší části podařilo naplnit.</p> <p>Účastníci vědí, kam a proč je vhodné umístit hlavní objekt. Dokážou vytvořit zajímavé fotografie pouhou změnou umístění fotoaparátu.</p> <p>Jedinou věcí, která se příliš nepodařila, jsou fotografie z ateliéru.</p>	<p>Při výkladu teorie, byla účastníkům předána spousta informací o daném tématu. Informace byly pro lepší představu doplněny ilustračními fotografiemi.</p> <p>Některé zásady si mohli účastníci vyzkoušet hned při fotografování v ateliéru, s jinými se pokusí pracovat při plnění dalších úkolů.</p> <p>Fotografie z ateliéru, nejsou tak kvalitní jak být měli. Může za to nedostatek světla a příliš malé plátno v pozadí fotografií.</p>

Reflektivní bilance č. 5.

Projekt: Vizuální styl mé oblíbené hudby ve fotografii

Název 5. setkání: Chyby a jak se jim vyhnout (nejčastější chyby při používání AF)

Cíl: Odhalit nejčastější chyby při fotografování, jak se jim vyhýbat a pokud se jim nevyhneme jak se jich postprodukčně zbavit, nebo je minimalizovat

	Původní představa	Realizace	Poučená představa	Zisk z hodiny
Zahájení	Seznámit účastníky s náplní dnešního setkání. Spuštění notebooků, připravení programu.	Informuji účastníky o průběhu setkání, co nás čeká při kontrole úkolu, jakou budeme probírat teorii, zda je v hodině připravena nějaká aktivita. Zjištění, že ne všichni mají stažený program, který jsem jim posílala.	Účastníci jsou seznámeni s obsahem hodiny. V případě, že někomu něco schází, zeptat se na začátku setkání, abychom to napravili a nemuseli se zdržovat v průběhu	Přehlednost v probíraném tématu. Účastníci znají základní pojmy dnešního setkání.
Teorie:	Dnešní teorie se bude zabývat chybami při fotografování a tím, jak se těmto chybám vyhnout. Každý se na svém notebooku naučí pracovat se základními funkcemi v programu na úpravu fotografií Zoner photo studio 14.	Probrali jsme teorii, kde jsme se zabývali hlavním objektem, špatným zarámováním, srostlicí, nedostatečným odstupem atd. vše bylo doplněno ilustračními obrázky. Poté jsme přešli k práci v programu, což byla, dá se říci aktivita pro dnešní	Bylo by lepší vybrat si program, ve kterém běžně pracuji, nebo aby byl alespoň v češtině, ale ten bohužel nebyl dostupný. Proto jsem si raději před setkáním prošla jeho možností a připravila si poznámky.	Účastníci se dozvěděli, čeho se mají při fotografování vyvarovat. Sami mohli ohodnotit jak na ně působí připravené fotografie. Získali informace o práci v programu Zoner photo studio.

		setkání, doplněna výkladem.		
Aktivita:	Aktivitou pro nás bude práce s programem. Vzít si vybrané fotografie z předešlého úkolu a postupně si na nich zkoušet většinu funkcí, tento program nabízí.	Pro účastníky to byla zábava, u některých funkcí programu byly déle, než bylo nutné. Ale ukázali a vyzkoušeli jsme si všechno, co bylo v plánu.	Padli nějaké dotazy mimo to, co jsem měla v tomto programu nastudované a vyzkoušené, nedokázala jsem tedy tento dotaz zodpovědět, ale slíbila jsem, že na příštím setkání to vysvětlím a ukážu.	Účastníci se naučili práci v programu na úpravu fotografií, jak fotografii oříznou, ztmavit, zesvětlit, vybarvit, doplnit textem atd. Během aktivity si mohli upravit vybrané fotografie z předešlého úkolu, kdo to nestihl, měl to jako jeden z domácích úkolů.
Úkol:	Tento úkol bude poslední domácí. Půjde o tvorbu příběhu hudby, hudebního nástroje, interpreta, posluchače... Aby si účastníci vyzkoušeli, jak si umí všimnout chyb ve fotografiích a jak se jich dokážou zbavit, vytvoří 2. série 5 fotografií. První série bude obsahovat záměrně nafocené chyby, druhá série bude úplně stejná, ale bez chyb.	Někteří z účastníků měli problém s nápadem, někteří s nedostatkem času, a tak jsem zadání pozměnila na 3 – 5 fotografií, každý si tak podle času a nápadu mohl vybrat podle svého. Vznikly zajímavé příběhy, ale kvalita fotek v některých případech neodpovídala tomu, co jsem si představovala.	Na tento úkol jsme měla dát účastníkům trochu víc času, nebo jsme ho měli fotit všichni společně, někteří mě sice hodně překvapili, ale někteří úkol odbily a fotky pak nedopadli nejlépe	Účastníci se díky tomuto úkolu naučili dívat kolem sebe. Museli si uvědomit co fotografují, co může objekt popřípadě celou fotografii narušovat a jak se tomu mohou vyhnout třeba pouhým přiblížením se k objektu. Dokázali tedy najít chyby a přizpůsobit fotografování tak, aby se jim vyhnuli.
Závěr:	Závěrečné zhodnocení setkání a informace o tom, co budeme probírat příště.	V krátkosti jsem shrnula jednotlivé body setkání. Zhodnocení prací a celého setkání jsem provedla já i jednotliví účastníci. Dále	Hodnocení účastníků mi pomůže ověřit si, zda jim hodina něco přinesla a co konkrétního to bylo. Opět se můžu zaměřit na připomínky	Uspořádání všeho, o čem jsme toto setkání mluvili. Zjištění názorů účastníků.

		jsem naznačila, jakým tématem se budeme zabývat a připomněla, jak by měl vypadat domácí úkol.	účastník a svůj výstup nebo cokoli jiného při dalším setkání vylepšit, či pozměnit.	
--	--	---	---	--

Cíle a jejich naplnění:

Cíle setkání	Naplnění cílů	Jak se to podařilo Proč se to nepodařilo
<p>Naučit se základní zásady, které by se měli dodržovat při fotografování. Umět najít chyby a dokázat se jim vyhnout dříve, než zmáčkneme spoušť.</p> <p>Pokud už fotografie s chybou vznikla dokázat ji odstranit pomocí programu na úpravu fotografií.</p>	<p>Cíle jsme naplnili. Účastníci jsou schopni uvědomit si chyby, kterých se dopouštějí při fotografování a snaží se jim vyvarovat.</p> <p>Naučili se pracovat s programem do té míry, která je potřebná k odstranění největších chyb. Ale ovládají i úpravy v podobě nejrůznějších efektů.</p>	<p>Během teorie jsme na ilustračních fotografiích hledali chyby a navrhovali, co by mělo být na fotografii lépe.</p> <p>Za domácí úkol si účastníci sami vyzkoušeli záměrně vyfotografovat snímky s chybami a následně je přefotografovat tak, aby byly bez chyby. Díky tomu si mohli uvědomit, že pokud o fotografii trochu přemýšlí, dokážou ji vyfotografovat opravdu dobře.</p> <p>Pracovali jsme s programem na úpravu fotografií a upravili jsme fotografie vzniklé během předchozího setkání.</p>

Reflektivní bilance č. 6.

Projekt: Vizuální styl mé oblíbené hudby ve fotografii

Název 6. setkání: Co jsme se naučili

Cíl: Zhodnocení kurzu a všech fotografií vzniklých během něj. Konkrétně pojmenovat pokroky, pokud nějaké nastaly.

	Původní představa	Realizace	Poučená představa	Zisk z hodiny
Zahájení	Seznámit účastníky s náplní dnešního setkání.	Předání informací o tom, co nás dnes čeká.	Účastníci jsou seznámeni s obsahem hodiny.	Přehlednost dnešních aktivit.
Teorie:	Shrnutí všeho, co jsme se během projektu naučili.	Pokládáním aktivizujících otázek proběhlo zamyšlení a diskuse s účastníky nad tématy, kterými jsme se zabývali.	Do diskuse se někomu příliš nechtělo, pro příště by chtělo vymyslet nějaký systém jak odpovídat, aby se zapojili všichni.	Připomenutí toho, čím jsme se během projektu zabývali.
Aktivita:	Tvorba portfolia. Na karton nalepíme všechny fotografie vzniklé, při realizaci zadaných úkolů, tak jak šli za sebou. Fotografie z každého úkolu poskládáme od té nejméně povedené k té nejlepší.	Každý lepil fotografie pomocí růžků. Já jsem fungovala jako poradce, pomocník. Problém nastal u posledního úkolu, kdy se účastníků příliš nechtělo přetrhat příběh kvůli poskládání fotek od nejhorší po nejlepší.	Pro příště by chtělo o sestavení portfolia přemýšlet dřív, než se zadají jednotlivé úkoly. Buď to úkoly upravit, nebo fotografie poskládat jiným způsobem. Měla se dát porovnat úplně první a poslední fotografie jako ta celkově nejhorší a ta	Tato část setkání dala účastníkům prostor pro celkové prohlédnutí a zhodnocení všech fotografií. Podle toho, co se naučili, snažili se poskládat fotografie podle zadání.

		Ten kdo už měl hotovo, měl k dispozici barvy a pokud měl chuť, mohl si své portfolio popsat, nebo něčím doplnit.	nejlepší, ale kvůli různorodosti zadání, se tyto fotografie příliš porovnat nedají.	
Úkol:	Zhodnocení vlastní práce, nalezení pokroku.	Po dokončení portfolio jsme se postupně zabývali každým z nich a hodnotili jsme je. Hledali jsme pokrok, konkrétně jsme ho pojmenovali. Přemýšleli jsme nad změnami, které kurz našemu fotografování přinesl atp. Odpovědi jsem natáčela.	Díky tomu, co jsem natočila, mám autentické odpovědi, chtělo by to ale kvalitnější přístroj k nahrávání.	Každý účastník si ohodnotil svou práci a odpověděl si na otázku, v čem udělal jaký pokrok.
Závěr:	Závěrečné zhodnocení setkání a celého projektu. Poděkování a rozloučení.	Účastníci dostali papíry se svými očekáváním, co psali úplně na začátku a odpovídali si, zda se jejich očekávání vyplnila. Na závěr písemně ohodnotili poslední setkání, i celý projekt.	Otázky ke zhodnocení by měli být poskládány tak, aby účastníci psali rozvinuté odpovědi. Ale i přes to je důležité účastníkům připomenout, ať neodpovídají pouze jedním slovem, ale trochu svou odpověď rozvinou.	Získali jsme shrnující informace o tom, zda se nám povedlo dosáhnout nějakého pokroku. A všichni jsme se shodli na tom, že se to každému do jisté míry povedlo.

Cíle a jejich naplnění:

Cíle setkání	Naplnění cílů	Jak se to podařilo Proč se to nepodařilo
<p>Vytvořit portfolia, ze všech fotografií vzniklých během projektu.</p> <p>Celkové zhodnocení práce během projektu, objevení a pojmenování pokroků.</p>	<p>Cíle jsme zvládli naplnit.</p> <p>Každý si vytvořil své portfolio a zhodnotil svou celkovou práci.</p> <p>U každého nastala změna v jiné míře, ale u všech se objevil alespoň nějaký pokrok.</p> <p>Díky tomu byl projekt kladně hodnocen.</p>	<p>Po vytvoření portfolia, jsme si pro zhodnocení projektu zodpověděli pár otázek.</p> <p>Následně každý popsal jednotlivé úkoly a zhodnotil svoji práci, na které ukázal konkrétní pokroky.</p>

II. Návrh artefietického projektu - inscenovaná hudební fotografie jako zdroj sebepoznání pro SŠ

Návrh artefietického projektu - inscenovaná hudební fotografie jako zdroj sebepoznání pro SŠ

Tento projekt může být realizován v rámci hodin výtvarné výchovy. Je určen pro žáky gymnázia.

Anotace projektu:

Vytvoření fotografií, které budou vizuálně prezentovat oblíbený hudební styl žáka. Prostřednictvím vytváření těchto fotografií ve dvanácti vyučovacích hodinách účastníci projektu naučí základní dovednosti potřebné k obsluze automatického fotoaparátu a základy práce s kompozicí.

Název projektu: Vizuální styl mé oblíbené hudby ve fotografii

Vzdělávací oblast: Umění a kultura

Vzdělávací obor: Výtvarná výchova

Průřezové téma: Mediální výchova

Mezipředmětové vztahy: Hudební výchova - konkrétně se současná hudební scéna.

Pomocí referátu nebo prezentace může každý žák představit hudební žánr, se kterým bude pracovat během projektu ve výtvarné výchově.

Informatika a informační a komunikační technologie.

Žáci se mohou blíže zabývat tím, jak funguje fotografické médium.

Pro koho je projekt určen: gymnázium, cca 17 let

Klíčová slova: fotografie, hudba, kompozice

Rozsah projektu: 16 vyučovacích hodin

Námět projektu: Fotografie vizuálního stylu preferovaného hudebního žánru

Námět fotografií – tj. všichni budou pracovat na jednom tématu – jak se dají vyfotit konkrétně hudební žánry, ale každý si vybere takový, který je mu blízký

Motivace:

- snadno a rychle se naučíme pracovat se svým fotoaparátem
- každý se bude zabývat svým oblíbeným hudebním žánrem, abychom snáze vymýšleli náměty fotografií
- ukázka fotografií, které se dají vytvořit s obyčejným automatickým fotoaparátem

Cíle:

- Naučit se zacházet se svým fotoaparátem, především v oblasti přednastavených režimů.
- Naučit se lépe fotografovat pomocí základních principů kompozice fotografie.
- Lépe poznat různé hudební žánry a zamyslet se nad tím, co nám přinášejí.

Kriteria hodnocení: Hodnocení se odvíjí od konkrétních cílů jednotlivých výukových jednotek.

Závěrečné hodnocení se bude odvíjet od individuálního pokroku, aktivity v hodinách, plnění úkolů a kázně

Forma hodnocení žáků: Ústní hodnocení učitelem, sebehodnocení

Závěrečná klasifikace

Dispoziční předpoklady žáka (co již musí ovládat žák, aby úspěšně splnil úkol)

- žákovi umí pracovat s nezákladnějšími funkcemi fotoaparátu
(tj. umí jej zapnout a zmáčknout spoušť)

Dispoziční předpoklady učitele (co musí vědět/mít k dispozici učitel, aby úspěšně zadal a vedl úkol)

- základem jsou odborné kompetence učitele výtvarné výchovy
navíc je třeba:
 - znalost fotoaparátů, se kterými se bude pracovat, vědět, co kde hledat
 - přehled o fotografických dovednostech jednotlivých žáků

Technické a materiální zázemí - každý žák vlastní, nebo má možnost pracovat s digitálním fotoaparátem

- ve škole je ateliér, nebo možnost, si nějaký improvizovaný ateliér vytvořit

Metody práce: slovní, názorně- demonstrační, diskuse, řešení problému, práce s obrazem

Organizační formy: hromadné vyučování, individuální práce, práce ve dvojicích

Osvojování klíčových kompetencí: Kompetence k učení

Kompetence k řešení problémů

Kompetence komunikativní

Kompetence sociální a personální

Kompetence občanské

Průběh projektu:

Každý týden se budeme dvě vyučovací hodiny věnovat vylepšení našich fotografických dovedností. Hodiny budou spíše teoreticky zaměřené, doplněné prezentacemi a úkoly, na procvičování toho, co se bude zrovna probírat. Výsledkem projektu se stane série fotografií každého z žáků. Fotografie patřící do výsledné série, budou tvořeny za domácí úkol v návaznosti na teorii, kterou probereme v hodině. Na každé další hodině proběhne kontrola a zhodnocení fotografií vytvořených za domácí úkol. Na konci projektu každý ze svých fotografií vytvoří portfolio, na kterém bude moci sledovat pokrok, kterého během projektu dosáhl.

Struktura hodin:

1. Teoretická část hodiny – učitel žákům předává informace potřebné k obsluze fotoaparátu a o fotografování celkově
2. Praktické úkoly, většinou probíhají v závislosti na teorii. (tyto úkoly slouží k procvičení aktuálně probírané látky)
3. Zadání domácího úkolu.
4. Kontrola domácího úkolu – představení, popis, zhodnocení
5. Závěrečná diskuse a hodnocení

Tato struktura nemusí být vždy striktně dodržována. Jednotlivé body by měli být zachovány, ale jejich pořadí je možné měnit podle potřeby.

Názvy jednotlivých hodin

1. Seznámení (s projektem, obsahem)
2. Náš fotoaparát (funkce a užívání, zoom, blesk a přednastavené režimy)
3. Kompozice
4. Kam umístit a odkud fotografovat
5. Chyby a jak se jim vyhnout (nejčastější chyby při používání AF)
6. Co jsme se naučili

III. Porovnání příprav pro střední školu a volnočasovou aktivitu

Porovnání 1. volnočasové aktivity a 1. výukové jednotky pro SŠ

Z celkového pohledu se přípravy pro školu opírají o rámcový vzdělávací program pro gymnázia. Musíme v přípravách pro střední školy dbát na vzdělávací obsahy, očekávané výstupy a na klíčové kompetence, které u žáků rozvíjíme.

Značný rozdíl je i v počtu účastníků a žáků. Na volnočasová setkání docházelo 6 účastníků, zatímco na gymnáziu můžeme očekávat plus minus 15 žáků, vzhledem k zájmovému rozdělení třídy do hudební a výtvarné výchovy.

První volnočasová aktivita se obsahem téměř shoduje s výukovou jednotkou. Velká změna je v motivaci žáků. Ti, kteří se účastní volnočasové aktivity, docházejí na setkání dobrovolně ve vlastním zájmu a chtějí se něco nového naučit. Není tedy třeba se motivací příliš zabývat. Účastníci jsou motivovaní pouze informacemi o tom, co je během kurzu čeká. Ve školním prostředí se nemůžeme spoléhat na to, že téma projektu bude všechny zajímat, proto je motivace důležitá.

Téma první hodiny bylo Seznámení. Zatímco ve škole jsme se navzájem seznamovali pouze s projektem a s vybranými hudebními žánry. Během první volnočasové aktivity, jsme museli zařadit i seznámení se mezi sebou.

Jinak vypadala i domluva pravidel, která jsme si v obou případech domlouvali společně. Základ byl stejný, jak budou probíhat naše hodiny a setkání, jak se budou plnit domácí, úkoly, kdy a kam je budeme posílat atd. Ve škole jsme museli přidat i pravidla týkající se hodnocení, co všechno v něm bude zohledňováno, jak se budeme během hodiny chovat, jak spolu budeme komunikovat ve třídě, během jednotlivých částí hodiny, jak proběhne komunikace žáka s učitelem v případě absence, jaké budou sankce za nesplněné úkoly atd.

Aktivita v hodinách taky proběhla trochu odlišně, ve volnočasové aktivitě, jsme si díky malému počtu účastníků mohli dovolit, ji trochu oživit hádáním autorů jednotlivých fotografií. V případě školní přípravy by to zabralo spoustu času.

Domácí úkol byl stejně zadaný, změna nastala pouze v množství fotografií. Ve volnočasové aktivitě jich účastníci měli vytvořit pět, ve škole však jen tři. Opět v tom hrál počet žáků, v tolika lidech bychom nestihli fotografie prohlédnout a popsat.

Reflexe v obou případech měla stejný obsah, ale jinou formu, zatímco ve volnočasové aktivitě máme dostatek času na ústní i písemnou individuální reflexi, ve škole si pomocí reflektivní diskuse pouze uspořádáme informace a reflexi pak každý provede individuálně na připravený papír.

Shody:

Časové rozmezí setkání/hodiny

Obsah projektu

Obsah reflexe

Rozdíly:

Počet účastníků/žáků

Pravidla setkání/vyučovacích hodin

Motivace

Časové úseky jednotlivých částí setkání/hodiny

Výsledek domácího úkolu (počet fotografií)

Forma reflexe

Hodnocení

Porovnání 2. volnočasové aktivity a 2. výukové jednotky pro SŠ

První významnější rozdíl mezi druhou volnočasovou aktivitou a druhou výukovou jednotkou je v úvodní motivaci. Zatímco ve volnočasové aktivitě stačilo účastníkům sdělit, na co se mohou těšit, pro žáky ve škole to chce trochu silnější podnět. Proto bych zvolila motivaci vizuální, aby viděli reálný příklad toho, co by po této hodině mohli zvládnout sami vyfotografovat.

Výklad teorie, probíhá v podstatě stejně v obou případech, rozdíl nastává u aktivit realizovaných během něj, které slouží k procvičení zrovna probíraného tématu. Vzhledem k počtu žáků ve škole, musí být těchto aktivit méně, aby ve třídě nenastal zmatek. Měla by se zkrátit i doba, po kterou budou aktivity probíhat. Zatím co ve volnočasové aktivitě se mohli účastníci rozběhnout a zkoušet fotit v podstatě tak dlouho dokud je to bavilo, ve škole to bohužel nejde, jelikož jsme omezeni zvoněním. Pokud bychom se chtěli zabývat úkoly podrobněji, musela by tomuto tématu být věnována i následující hodina.

Při kontrole domácího úkolu, nastává změna při prohlížení fotografií. Ve volnočasové aktivitě, je možné vzhledem k malému počtu účastníků, prohlížet si fotografie již vytištěné, nemusíme je nikde promítat. Ve škole by to byl problém, proto je lepší využít projektor. Rozdílný je i počet fotografií, abychom stihli shlédnout a okomentovat všechny fotografie, žáci za domácí úkol vytvořili fotografie pouze tři, zatím co účastníci volnočasové aktivity jich měli za úkol pět. Při kontrole v obou případech učitel dává doporučení, jak by se daly jednotlivé fotografie vylepšit, je dobré upozornit na to, že tyto poznatky budou potřebovat při plnění dalšího úkolu, žáky ve škole bychom měli vyzvat k tomu, aby si tyto rady zapsali. Účastníkům volnočasové aktivity se o tom samozřejmě taky zmíníme, ale psaní můžeme nechat na nich, to už je v jejich zájmu.

Reflexe je další část, ve které jsou značné rozdíly. U volnočasové aktivity, může každý účastník odpovídat individuálně na všechny otázky, vzhledem k počtu účastníků je na to více času. Ve škole se zaměříme na společnou diskusi, ale měli bychom ohlídat to, že se zapojí všichni žáci. Písemná reflexe probíhá stejně v obou případech. Slouží k zamyšlení se nad svou prací v dnešní hodině a nad pokrokem, pokud nějaký nastal. Učiteli tyto reflexe slouží jako kontrola toho, zda si žáci něco zapamatovali. A také díky nim může zdokonalovat následující hodiny a setkání.

Zadání domácího úkolu proběhne stejně jako minulou hodinu. Ve škole se za domácí úkol budou fotografovat pouze tři snímky, zatím co ve volnočasové aktivitě jich bude pět.

Hodnocení je další částí, která probíhá odlišně. U volnočasové aktivity hodnotíme pokrok a tvorbu, ve škole do hodnocení zapojujeme i přípravu na vyučování a chování žáků v hodině.

Shody:

Časové rozmezí setkání/hodiny

Teorie

Obsah reflexe

Rozdíly:

Počet účastníků/žáků

Motivace

Aktivity

Výsledek domácího úkolu (počet fotografií)

Forma reflexe

Hodnocení

Porovnání 3. volnočasové aktivity a 3. výukové jednotky pro SŠ

Na úvod třetí hodiny a třetího setkání je zařazena kontrola domácího úkolu. Kde můžeme vidět první rozdíl. U volnočasové aktivity kontrolujeme úkol všichni dohromady a při tom probíhá diskuse. Ve škole bude lepší, když žáky rozdělíme do skupin, nezabere to tolik času a žáci snadněji udrží během kontroly pozornost. Učitel se musí věnovat postupně oběma skupinám, průběžně žáky kontrolovat, hodnotit a být neustále k dispozici. Diskuse proběhne až po zhlédnutí fotografií.

Ve většině případů by měli fotografie vypadat lépe, což by mělo být jistým motivujícím činitelem pro žáky ve škole, i účastníky projektu.

Teorie bude probíhat stejně v obou případech. Rozdíl nastane opět u aktivit, kterých bude ve škole realizováno méně, než při aktivitě volnočasové. Důvodem je opět organizace. Takový počet žáků, za tak krátkou dobu, by se nedalo zvládnout. Proto do výuky zařadíme pouze některá cvičení, aby žáci lépe pochopili to, co se učí v teorii. Do volnočasové aktivity s menším počtem účastníků, není problém zařadit více aktivit. V obou případech by bylo dobré mít připravené různé aktivity na procvičení teorie, ale zařazovat je do výuky podle aktuální situace.

Zadání i realizace domácího úkolu proběhnou stejným způsobem.

Reflexe bude mít stejný obsah, ale ve škole proběhne formou diskuse nad reflektivními otázkami. U volnočasové aktivity na otázky odpovídá každý individuálně. Následně všichni reflektují i písemně na předem připravený papír.

Po sledním rozdílem je hodnocení, kdy ve škole nehodnotíme pouze pokrok a využití přednastavených režimů v praxi jako u volnočasové aktivity, ale do hodnocení zařazujeme i pozornost, práci v hodině a plnění úkolů.

Shody: Časové rozmezí setkání/hodiny

Motivace

Teorie

Obsah reflexe

Domácí úkol

Rozdíly: Počet účastníků/žáků

Časové úseky jednotlivých částí setkání/hodiny

Aktivita

Výsledek domácího úkolu (počet fotografií)

Forma reflexe

Hodnocení

Porovnání 4. volnočasové aktivity a 4. výukové jednotky pro SŠ

Hlavní motivací pro tuto část projektu, by měla být práce v ateliéru. Kdy si žáci vyzkouší roli modela i fotografa. Motivace je tedy u volnočasové aktivity i u výukové jednotky stejná.

Nejdříve nás ale čeká kontrola domácího úkolu. Ta bude probíhat rozdílně, ve volnočasové aktivitě si prohlédneme, popíšeme a zhodnotíme práci všichni společně. Ve škole žáky rozdělíme do skupin, rychleji tak prohlédneme všechny fotografie a žáci se nezačnou nudit. Aby si učitel ověřil, že žáci úkolu rozuměli, předem si přečte texty, které mu žáci poslali a při hodině na ně může reagovat. Zároveň kontroluje, radí a v případě chyby opravuje.

Teoretická část hodiny proběhne v obou případech stejně.

Veliký rozdíl nastane při aktivitě v improvizovaném ateliéru, které bude ve škole věnována jedna samotná výuková jednotka. Z důvodu časové náročnosti je třeba vytvořit několik ateliérů, aby se stihli všichni žáci vystřídat. Volnočasová aktivita je omezená pouze časovými možnostmi účastníků, pokud se domluvíme, není problém, v ateliéru strávit celý den.

Ve škole reflexe probíhá ihned po fotografování, vždy jen se skupinou žáků, kteří již mají hotovo. U volnočasové aktivity reflexe proběhne společně po tom, co všichni dofotografují. Obsah reflexe je stejný, řešíme, jak se tato aktivita žákům a účastníkům líbila, zda je více bavilo fotografovat, nebo být modelem. Jak využili nového poznatku, změny úhlu a polohy fotoaparátu a zda se jim díky tomu podařilo vytvořit originální fotografie.

Učitel stáhne všechny v ateliéru vytvořené fotografie do svého počítače, aby je měl k dispozici příští hodinu, kdy je budeme potřebovat k práci.

Náplní domácího úkolu, bude výběr fotografií, které se zdají účastníkům a žákům nejvíce povedené. Zadání je v podstatě stejné, nepatrný rozdíl je pouze v počtu, kdy žáci ve škole budou vybírat pouze dvě fotografie a účastníci volnočasové aktivity tři. Tyto fotografie si příští hodinu přinesou na flash disku.

Vzhledem k rozdělení této části projektu na dvě výukové jednotky, je třeba ve škole provést dvě hodnocení, po každé výukové jednotce. Při volnočasové aktivitě, proběhne vše při jednom a tedy i hodnocení proběhne najednou na závěr setkání. V obou případech probíhá i průběžné hodnocení při práci v ateliéru.

Shody:

Motivace

Teorie

Obsah reflexe

Rozdíly:

Počet účastníků/žáků

Časové rozmezí setkání/hodiny

Časové úseky jednotlivých částí setkání/hodiny

Aktivita

Výsledek domácího úkolu (počet fotografií)

Forma reflexe

Hodnocení

Porovnání 5. volnočasové aktivity a 5. výukové jednotky pro SŠ

Chyby a jak se jim vyhnout, tak se jmenuje páté setkání a pátá výuková jednotka. Jejichž prvním rozdílem je motivace. Zatím co během volnočasové aktivity si účastníci o postprodukční úpravu sami řekli a nebylo třeba je příliš motivovat, ve škole bych k motivaci použila fotografie, jako příklad toho, co všechno se dá pomocí postprodukce vytvořit, předělat, nebo upravit.

Kontrola domácího úkolu proběhne stejně, rozdíl je pouze v tom že ve škole má každý žák vybrané pouze dvě fotografie, zatím co účastníci volnočasové aktivity tři.

Teorie také proběhne stejně. Výklad doplněný ilustračními fotografiemi využijeme v obou případech.

Menší rozdíl nastane u aktivity, účastníci volnočasové aktivity si přinesou každý svůj notebook, do kterého si stáhli potřebný program. U žáků sš nemůžeme počítat s tím, že má každý svůj notebook, nebo možnost si ho přinést. Pokud je to tedy možné na tuto hodinu zajistíme žákům počítačovou učebnu.

I zadání domácího úkolu se příliš neliší, všichni mají stejné zadání rozdíl je opět v počtu výsledných fotografií. Ve volnočasové aktivitě mají účastníci na výběr, zda budou tvořit dvě série po třech, čtyřech nebo pěti fotografiích. Ve škole na výběr mít nebudou, vzhledem k počtu žáků j lepší méně fotografií a pro tento úkol mohou být nejméně tři. Výsledkem žáků ve škole tedy budou dvě série po třech fotografiích.

V reflexi se zabýváme tím, jaké je pro žáky i účastníky mít v rukou takovou moc, že mohou člověka na fotografii úplně přeměnit, jaký mají názor na úpravu fotografií atp.

Hodnocení ve škole je trochu odlišné od volnočasové aktivity. Nehodnotíme pouze výsledek, ale i průběžnou práci v programu a to, jak se s ním žáci za poměrně krátkou dobu zvládli naučit. V obou případech hodnotíme, zda se nám úpravou podařilo vytvořit lepší fotografii.

Shody:

Časové rozmezí setkání/hodiny

Teorie

Aktivita

Obsah reflexe

Rozdíly:

Počet účastníků/žáků

Motivace

Výsledek domácího úkolu (počet fotografií)

Forma reflexe

Hodnocení

Porovnání 6. volnočasové aktivity a 6. výukové jednotky pro SŠ

Zásadním rozdílem poslední hodiny je čas. Ve volnočasové aktivitě nám na tvorbu portfolia a závěrečné zhodnocení stačilo 90 minut, ve škole bych tuto dobu prodloužila na 180 minut, abychom vše zvládli a mohli provést závěrečné hodnocení všichni společně a nespěchat. Časové rozmezí setkání a hodiny je tedy největším rozdílem. Další průběh už je téměř stejný. Tím, že nyní máme ve škole více času, můžeme se žákům věnovat téměř stejně jako u volnočasové aktivity.

Kontrola úkolu se liší jen nepatrně a to výsledným počtem fotografií, kdy žáci ve škole mají dvě série po třech fotografiích a účastníci volnočasové aktivity dvě série po třech až pěti fotografiích.

Aktivita je taky shodná v obou případech, každý si pracuje na svém portfoliu, jen ve škole je na práci trochu více času.

Reflexe a zhodnocení celkové práce má u žáků i účastníků také stejný průběh, každý představí svou práci, ukáže konkrétní pokrok a zodpoví reflektivní otázky.

Učitel používá ústní hodnocení a také hodnotí pokrok, jak v případě volnočasové aktivity, tak i ve škole. Ve škole je možné na závěr využít hodnocení známkou, do kterého se započítává mimo pokroku, i celková aktivita, plnění úkolů a spolupráce s ostatními.

Na závěr se v obou případech sepíše naplnění očekávání, abychom věděli, zda jsme uspokojili poznávací potřeby žáků i účastníků projektu.

Shody:

Aktivita

Obsah reflexe

Forma reflexe

Naplnění očekávání

Rozdíly:

Časové rozmezí setkání/hodiny

Počet účastníků/žáků

Výsledek domácího úkolu (počet fotografií)

Hodnocení

IV. Očekávání účastníků a jejich naplnění

Eva:

Očekávání:

„Očekávám od tohoto kurzu, že se lépe naučím se svým foťákem a poznám jiný pohled na fotografii.“

Naplnění:

„Má očekávání se naplnila, naučila jsem se víc, než jsem čekala.

Naučila jsem se, že není nutné používat blesk, fotky ve výsledku nejsou dobré, tak jak si člověk myslí, to mi dříve nedoházelo. Nyní se celkově zamýšlím nad fotkou, dříve než ji vyfotím, zabývám se tím, co je důležité a co chci zdůraznit.

Moc mne bavilo focení v ateliéru.

Makro je nejlepší, ani jsem nevěděla, že ho mám.“

Katka:

Očekávání:

„Kurzu se účastním proto, že mě focení baví, ač tomu nerozumím, ale ráda bych tomu rozuměla, včetně toho, co znamená slovo kompozice. Doufám, že se dozvím, jak má správná fotka vypadat atd. Těším se na to.“

Naplnění:

„Má očekávání se naplnila, zjistila jsem, co je slovo kompozice, naučila jsem se pracovat (alespoň trochu) s programem na úpravu fotek, objevila jsem hodně funkcí ve svém fotoaparátu. Hodně mě bavila hodina, na které jsme si říkali, jak má správná fotografie vypadat (z hlediska rozmístění objektů). Zajímavá zkušenost bylo focení v ateliéru. A také konfrontace s nápady a realizací vlastní tvorby s ostatními účastníky.“

Magda:

Očekávání:

„Do kurzu jsem šla, protože mě fotografování baví a chci se to vážně naučit. Věřím, že se dozvím, co je to kompozice a budu mít hezké fotky. Také věřím, že to bude hezky strávený čas, se spoustou fajn lidí, bude sranda a bude to poučné. Jsem na první hodině a už se těším na další.“

Naplnění:

„Ano, má očekávání byla naplněna, vím co je to kompozice a kurz mne bavil díky skvělé partě, určitě bych se zúčastnila znovu. Baví mě používat makro a snažím se fotit tak, aby byla zachycená hlavní myšlenka. Byl to dobře využitý čas a moc mě to bavilo.“

Pavel:

Očekávání:

„Očekávám lepší práci s fotoaparátem. Naučení se jeho funkcí a kladů a záporů fotky.“

Naplnění:

Veškerá moje očekávání byla naplněna, i více nad očekávání. Nevěděl jsem jak pracovat s režimy fotoaparátu, co a jak fotit, aby fotka vypadala dobře. Dále mi byly prohlubeny znalosti z oblasti úpravy fotek v programu zoner photo studio 14.

Petra:Očekávání:

„Naučit se fotit hezké fotky. (kde co má být na fotce)“

Naplnění:

Myslím si, že má očekávání se naplnila. Fotografování chce praxi, ale díky super materiálům si můžu kdykoliv zásady připomenout.

Konkrétně jsem se naučila, že na dobrou fotku je třeba hodně světla, věnovat pozornost tomu, co je na fotce a pozadí, soustředit se na detail – makro, ne každá fotka musí být s bleskem. Moc mě bavilo upravovat fotky.

Zdenka:Očekávání:

„Moje očekávání:

- lepší seznámení s fotoaparátem
- poznat jak správně fotit
- nový pohled na mnou vybraný hudební žánr
- spolupráce a seznámení se skupinou“

Naplnění:

„Myslím si, že se moje očekávání naplnila. Lépe jsem poznala svůj fotoaparát, více jsem o fotografování začala přemýšlet. Největší přínos pro mne byl v objevení režimu makro, zkouška nových pohledů na focení objekt. Líbila se mi různorodost skupiny, kdy každý dokázal přijít s něčím novým, co by mne nenapadlo.“